

3 Göç Toplumu Eğitimini Gerçekleştirmek

Prof. Dr. Astrid MESSERSCHMIDT

Bu, bir ülkenin gücü olarak sunulan ulusal homojenlik kavramının dayandığı siyasal kültüre geri götürüyor. Buradaki "biz" resmi ulusal bir toplumu çağrıştırıyor ve yeni üyeliklere karşı koyuyor.

4 BR'nin Sığınmacılara Büyük Hizmeti!

Bayern Radyo-Televizyonu'nun hazırladığı, İngilizce altyazılı, resimli, "Almanya ve Halkı" başlıklı "rehber"dir. "Rehber", toplam 14 resimli anlatımla sığınmacılara "yararlı" bilgiler vermenin yanında, Almanya'nın bazı özelliklerini ve Almanların tutum ve davranışlarını öğretmeye kalkışıyor.

8 Almanya, Silahlanma ve Bundeswehr Reklamları

Ahmet ONAY

Bundeswehr'in 10 milyon € harca-yarak yürüttüğü reklam kampanyası, bir tarafıyla Alman ordusunu "çekici" kılmaya yönelikken, diğer tarafıyla "çatışma bölgeleri"ne müdahale gücü olarak gidilmesini savunan reklamları içermektedir.

13 Merkel'in Türk Çözümü

Marcel FÜRSTENAU

13 AB'nin Yerine Getiremeyeceği Vaatleri

Ahmet İNSEL

16 Sığınmacı Tekneleri Batırılacak mı?

Hoşgeldin Kültürü'nün Geldiği Yer: At Pazarlığı

Sığınmacıların Yunanistan-Makedonya sınırındaki izdihamıyla başladı her şey. Ardından ellerinde "Merkel" ve "Almanya" yazılı pankartlarla yollardaki halleri gündeme geldi. Ve kitleler halinde Avusturya üzerinden Almanya'ya girmeleriyle birlikte yoğun bir "sığınmacı sorunu" tartışması başladı.

İlk günlerde hava ılıktı. Hemen herkes sığınmacılara nasıl yardım yapılacağını konuşurken, yeni bir kavram ortaya çıktı: "Hoşgeldin kültürü".

Ancak Almanları konukseverliğe yöneltmeye çalışan "hoşgeldin kültürü" fazlaca etkili olamadı. Siyaset dünyası yoğun bir tartışmaya girişti.

Merkel, her yönden, özellikle de CSU tarafından şiddetle eleştirilirken, köşeye sıkışmaya başladı. Can simidi olarak da, Türkiye'ye, özel olarak da Tayyip Erdoğan'a sarıldı. Seçimlere iki hafta kala Ankara'ya gitti. Ve ilk pazarlık, Tayyip Erdoğan'ın altın kaplama tahtında yapıldı.

Pazarlık, daha sonra AB Konseyi Başkanı Donald Tusk ve AB Komisyonu Başkanı Jean-Claude Juncker ile sürdürüldü. Üç milyar mı, beş milyar mı... yoksa on milyar mı pazarlığı kesin bir sonuca ulaşmayınca, Merkel bir kez daha Türkiye'ye gitti.

Tayyip Erdoğan'ın sarayındaki görüşmede, basın önünde "hat sanatı" üzerine yapılan muhabbet, içerde yoğun bir pazarlıkla sürdü. 2003 yılında W. Bush yönetimiyle yapılan pazarlığa benzeyen bu pazarlık, W. Bush'un deyişiyle, tam anlamıyla "at pazarlığı"na dönüştü.

Alman basını Merkel'in Tayyip Erdoğan'a bir umut kapısı olarak görmesi şiddetle eleştirildi.

Bild Online'da, "Erdoğan'ın Sarayında Sığınmacı Zirvesi" başlıklı yazıda şöyle söyleniyordu:

"Türkiye Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın sarayı, taştan bir güç sembolü. Erdoğan'ın Ankara'da sit alanına 400 milyon euroya yaptırdığı gösterişli binanın 1150'den fazla odası bulunuyor. Tartışmalı binada, en az onun kadar tartışmalı olan Cumhurbaşkanı, Almanya Başbakanı Angela Merkel'i ağırladı. Görüşme nedeni yine sığınmacılar sorunu"

Frankfurter Rundschau, "Merkel Türkiye'de-Ankara'yla pazarlık" başlıklı yazıda şunlar söyleniyordu:

"Almanya Başbakanı Angela Merkel, Pazartesi günü sabahın Türkiye Başbakanı Ahmet Davutoğlu ile Ankara'da sığınmacı sorununu görüşmek üzere bir araya geldi. Görüşmede bir taraftan Türkiye'nin sığınmacıların Avrupa'ya gelmelerine sınırlama getirmesi görüşülürken, diğer taraftan Türkiye'nin beklentileri ve yardımlar ele alındı. Türkiye buna ilaveten Haziran ayından önce AB sürecinde

yeni fasıllar açılmasını ve bu yıl içerisinde vize kolaylığının sağlanmasını ele almak istiyor. Merkel öğleden sonra ise, Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ı son dönemde bir çok batılı politikacının kaçındığı Ankara'daki gösterişli sarayında ziyaret etti."

Tagesschau'nın değerlendirmesi ise, "Merkel'in Ankara'da Umutsuz Ortak Arayışı" başlığıyla yayınlandı:

"Avrupa Birliği kendi sığınmacı politikalarını oluşturmaktan yoksun olduğu için, Başbakan Merkel Ankara'da umutsuzca ortak arıyor. Ancak, kim böylesine istekli bir şekilde Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın politik pazarına girerse kendisini baskılara açık hale getirir. Brüksel ve Berlin'in bir taraftan Türkiye'den sınırları açarak sığınmacılara insanlık yapmasını isterken, diğer taraftan sığınmacıların Avrupa'ya

gelmemesi için kapıları kapatmasını istemesi ne kadar alaycı ve ikiyüzlü"

Bu görüşmeler ve pazarlıklar, hiç kuşkusuz Alman kamuoyunda belli bir yankı buluyordu. Bunun en açık örneği karnaval geçiti için hazırlanan kuklalarda görüldü.

Bir kuklada, Merkel'in Türkiye'ye gidişi Avrupa'nın Tayyip Erdoğan'ın ayağını öperken hicvedilirken, bir başkasında IŞİD ile Tayyip Erdoğan'ın kadeh tokuşturması hicvediliyordu.

İşte "Hoş geldin Kültürü"nden Tayyip Erdoğan'a uzanan görüşmelerin yansıması böyle oldu.

Sonuç olarak sığınmacılar pek de "hoş" gelmiş görünmüyorlar!

DIE GASTE

İki aylık TÜRKÇE GAZETE

TÜRKISCHE ZEITUNG

ERSCHEINUNGSWEISE: ALLE ZWEI MONATE
Unentgeltlich

ISSN 2194-2668

Yayıncı/Herausgeber: Initiative zur Förderung von Sprache und Bildung e.V. (IFSB)

DİL VE EĞİTİMİ DESTEKLEMEK
İÇİN İNİŞİYATİF e.V.

YAYIN SORUMLUSU (VİSDP):
ENGİN KUNTER
(Frankfurt Üniversitesi)

YAYIN KURULU/REDAKTION:
ENGİN KUNTER
(Frankfurt Üniversitesi)
GÜLDEN GÜNGÖR
(Frankfurt Üniversitesi)
OZAN DAĞHAN
(Duisburg/Essen Üniversitesi)
MICHAEL JOOS
(Darmstadt Üniversitesi)
NERİMAN ÖRMAN
(Köln Üniversitesi)
SİNEM ULUTAŞ
(Köln Üniversitesi)

Posta Adresi:
Postfach 55 03 28
60402 Frankfurt/Main

İnternet Adresi:
www.diegaste-online.de

e-Posta/e-Mail:
diegaste@yahoo.com

Bağış için Banka Bilgileri:
IBAN: DE8930050110100546
8796
BIC: DUSSDEDDXXX

Dizgi/Layout: Die Gaste
Baskı/Druck: Hürriyet-Deutschland

İÇERİK

Hoşgeldin Kültürü'nün Geldiği Yer: At Pazarlığı	1	Die Gaste
Göç Toplumu Eğitimini Gerçekleştirmek	3	Prof. Dr. Astrid Messerschmidt
Bayern Radyo-Televizyonu'nun Sığınmacılara Büyük Hizmeti!	4	Die Gaste
1960'lardan Rehber!	5	Die Gaste/Haber
Bayerischer Rundfunk: Almanya ve İnsanları	6	Mely Kiyak
Rehber Üzerine Rehber	6	Die Gaste
Erdoğan'ın pazarlık tutanağı ortaya çıktı: 3 milyar Euro ise hiç konuşmayalım!	7	Die Gaste/Haber
Karikatürlerde Köln Tacizi	7	Die Gaste/Haber
Almanya, Silahlanma ve Bundeswehr Reklamları	8	Ahmet Onay
"BİRLİKTE" İş Dünyasında Kapsayıcılık İçin Birlikte	9	H.- Günter Heiden
Almanya Türk Toplumu'nun Diyalektiği	10	Nihat Ercan
Al(æ)manya'dan Mizahî Manzaralar... (I)	11	İmdat Ulusoy
Taksim'deki İlkeller Almanya'da!	12	İldem Wilson
Yılbaşı Kutlamalarında Taciz	12	Die Gaste/Haber
Merkel'in Türk Çözümü	13	Marcel Fürstenau
AB'nin Yerine Getiremeyeceği Vaatleri	13	Ahmet İnsel
İki Naylon Torba (Poşet)	14	Nebahat S. Ercan
Bizi Taniyan Var mı?	14	Nebahat S. Ercan
Dünya Klasikleri	15	Kitap Tanıtımı
Sığınmacı Tekneleri Batırılacak mı?	16	Die Gaste/Haber
Nefret Vaizi	16	Die Gaste/Haber

Göç Toplumu Eğitimi Gerçekleştirmek

Prof. Dr. Astrid MESSERSCHMIDT

Federal Almanya'nın bir göç toplumu olduğu kamu tarafından henüz kabul edilmiyor. Burada, kesinlikle yeni bir olgu olmayan, ama şimdiye kadar pek çok Almanın entegre olmadığı özimgenin ötesinde iç toplumsal çeşitlilik gerçeğinin zorluklarıyla yüzleşiliyor. Bu, bir ülkenin gücü olarak sunulan ulusal homojenlik kavramının dayandığı siyasal kültüre geri götürüyor. Buradaki "biz" resmi ulusal bir toplumu çağırıştırıyor ve yeni üyeliklere karşı koyuyor. Bununla birlikte, Almanlar, nereden geldikleri sorulmaksızın, ne siyah, ne çingene, ne de müsliman olabilirler. Almanya'ya iki ya da üç kuşak önce göç eden ailelerin geldiği toplumlar homojen ulusal kültürleri temsil eder ve orada oturan nüfus doğal olarak aynı kökendendirler. Bu çeşit ulusal ve uluslararası algılar milliyetçi görüşlere dolaylı biçimde eşlik eder. Uzun göç kuşağı ortaya çıkarken, toplumsal bilinç açısından göç öncesi toplumlardan söz edilebilir (bkz. Yıldız 2010). Erol Yıldız, günlük pratikte, etnik ve ulusal kökene dayanan çeşitliliğin olduğunu ve hiçbir farklılığın yok sayılmadan bir çok yönden aidiyetin olması gerektiğini açıklıyor. Burada, katı biçimde kurulmuş ulusal kimlik kategorisi, günlük ilişkilerin ve yaşam tarzının çeşitliliğinin karşısına konulmuştur.

Yabancılaştırmanın Ayrımcı Uygulamalar Aracılığıyla Savunulması

Bu toplumsal eşzamanlılığın olması eğitim kurumlarının göç toplumu eksikliğini dünden bugüne bir ölçüde açığa çıkarıyor. O nedenle gecikmeli olarak geliyor. Bu yüzden "göç toplumu" terimi, kendi üzerine değil, tersine başkaları üzerine konuşma fırsatı anlamında hala belirteç olarak "göç"ü kullanıyor. Bu kavram, geçmişteki toplumsal deneyimleri ve dünya çapında normalliği tevsik etmesine rağmen, göçmenleri hala kişiselleştiren ve sınırlandıran bakış açısıyla ulusal ve kültürel olarak etnikleştirir ve "farklı göç" olarak konumlandırır (bkz. Mecheril 2004, s. 36). Gruplaştırılan ve yabancılaştırılan göçmenler için bakış açısını değiştirmek ve süreci incelemek yerine, onların "ötekilik" durumu pedagojik ve psikolojik olarak inceleniyor.

Okul ve üniversite, göçü, geçmişten tanınan normal bir durum, potansiyel bir olanak, fırsatlar yaratan ve bu iddya sahip olan genel eğitim kurumları olarak sunar. Normal göç durumu, önceden olduğu gibi, Avrupa ve dünya çapında hakların etkili paylaşım ölçütü olan ulusal bir güçle karşılaşır. Buna karşılık, kavram olarak *göç toplumu*, "Almanlar" ve "azınlıklar"ın (yani göçmenler) karşılaştırılmasında "üçüncü oda" olarak hizmet eder (Bhabha 2000). Elbette kendi tanımını bir göç (*Einwanderung*) toplumu olarak kurabilirse, göç (*Zuwanderung*) kavramı yeni bir sınır çizer. Bu sınırla "göç toplumu" söyleminden kaçınılır, çünkü bu güçlü bir iç değişim işareti olacaktır. Buna karşılık toplum içindeki "göç" yaklaşımı biraz dışta kalma olanağı bulabilir.

"Toplumsal içine girmeyi başaramayan bir göçmen tekrar geri göç yapabilir (...)" (Utlu 2011, s. 448, Hervorh. im Original). Bunu kolaylaştırmanın yolu, göçmenleri yabancılaştırmak ve günlük sıradan hayatın içine koymak ve kurumlara girişini ve yükselme olanaklarını zorlaştırmaktır. Eğitim alanında bu konuda "kurumsal ayrımcılık" olarak bahsedilir (bkz. Gomolla 2011). Göç bir toplumun iç gerçekliği olarak tanınmadığı süreç, oyunu oynayan aktörlerin bilincindeki her değişimin gizlediği bir göç toplumu açığının savunması olarak kalır ve eğitimin reddine gelir. Toplumsal özimgen artık önemsizdir.

Göç Özimgeyi Harekete Geçirir

En azından *göç toplumu* kavramı, Almanca konuşulan alanlarda, herkesin ait olduğu ve herkesi kapsayan bir kavram olarak kullanılmıyor. Göç kavramı ve bununla belirtilen göç toplumu kendi üzerine değil başkaları üzerine konuşma fırsatı verir.

Ulusal aidiyet düzeni göçler aracılığıyla yeniden biçimlenir. Bu da toplumsal savunma olarak göze çarpar. O arzu edilen soy temelli homojen ulusal devlet oluşturma görüşü, en azından Almanya'da ve diğer Avrupa ülkelerinde başarılamadı. Tabi ki ilk olarak baskın ayrıma uğrayan ve yabancılaştırılan kişiler için

nedenler araştırılırsa, "egemen aidiyet düzeninin yer değiştirmesi" (Mecheril 2004, s. 223) işleme alınır ve "çoklu aidiyet pedagojisi" de (agy, s. 220), politik pedagoji olarak bir fırsat yakalar. Çünkü kavramsal olarak insan haklarını tartışmaya açar. Hem vatandaşlık ölçütleri için küresel göç hareketinin yeni içeriği, hem de toplumsal aidiyetin kültürel değişimi karşısında, siyasal katılım için çağdaş koşullar üretilir (bkz. Benhabib 2008).

Küresel Göç Dinamiklerinin Eğitimi

Eğitim kurumlarına, güncel küresel koşullara yanıt vermek ve göç, kaçış ve sığınmayı küresel yoksulluk ve eşitsizlik bağlamında genel bir eğitim konusu olarak ele almak açısından merkezi bir rol düşünüyor. Burada sorulması gereken soru, resmi, gayri resmi ve yaygın eğitimin bu konuyu hangi olanaklarla çözeceği ve güçlendirebileceğidir. Bu bağlamda, bilgi paylaşımı, sadece küresel, Avrupalı, Alman ve yerel koşullarla ilgili değildir. Aynı zamanda kendine özgü az ya da çok ayrıcalıklı konumlarıyla eğitim sürecindeki bireylerin ve toplumsal grupların çalışmalarının dünya çapında tartışılması ve netleştirilmesiyle, küresel eşitsizlik ve şiddet yapısının nasıl olduğuyla ilgilidir. Bu nedenle 21. yüzyılın temel eğitim hedefi küresel dayanışmayı gerektirir.

Okul ve üniversite, bir göçtoplumsallık için farkındalık yaratmayla başlar, bununla tarihi, ekonomik, hukuki, politik ve toplumsal arka planı, bağlantıyı ele alır ve eğitim ve öğretim açısından küresel eşitsizliğin ve şiddetin sonuçlarını ortaya çıkarır. Yapısal, örgütsel ve interaktif göç toplumu ayrımcılığı, yani anti-ayrımcı uygulama bütün eğitim alanlarında ve pedagoji kurslarında sistematik bir biçimde tartışılmalıdır (bkz. www.aufrufuer-solidarische-bildung.de). Yeterli yaşam ve çalışma koşulları için, ama aynı zamanda dünya nüfusunun çoklu ve iç içe geçmişliğinin farkındalığının sağlanması, ve bu dünyanın göreceli olarak ayrıcalıklı bölgelerinde oturanlar ile göçmenleri ve sığınmacıları birbirine bağlamak evrensel bir gereksinimdir.

"Okul ve üniversite, bir göçtoplumsallık için farkındalık yaratmayla başlar, bununla tarihi, ekonomik, hukuki, politik ve toplumsal arka planı, bağlantıyı ele alır ve eğitim ve öğretim açısından küresel eşitsizliğin ve şiddetin sonuçlarını ortaya çıkarır. Yapısal, örgütsel ve interaktif göç toplumu ayrımcılığı, yani anti-ayrımcı uygulama bütün eğitim alanlarında ve pedagoji kurslarında sistematik bir biçimde tartışılmalıdır."

Kaynakça:

Benhabib, Seyla (2008): Die Rechte der Anderen. Ausländer, Migranten, Bürger. Frankfurt/M.

Bhabha, Homi K. (2000): Die Verortung der Kultur. Tübingen.

Gomolla, Mechtild (2011): Institutionelle Diskriminierung: Rechtliche und politische Hintergründe, Forschungsergebnisse und Interventionsmöglichkeiten im Praxisfeld Schule. In: Ursula Neu-mann/Jens Schneider (Hrsg.): Schule mit Migrationshintergrund. Münster, S. 181-195.

Mecheril, Paul (2004): Einführung in die Migrationspädagogik. Weinheim.

Utlu, Deniz (2011): Migrationshintergrund. Ein metaphernkritischer Kommentar. In: Susan Arndt/Nadja Ofuatey-Alazard (Hrsg.): Wie Rassismus aus Wörtern spricht. (K)Erben des Kolonialismus im Wissensarchiv deutsche Sprache. Münster, S. 445-448.

Yıldız, Erol (2010): Die Öffnung der Orte zur Welt und postmigrantische Lebensentwürfe: <http://www.uni-klu.ac.at/frieden/downloads/yildiz-artikel-postmigrantisch.pdf>

BR¹ Bayern Radyo-Televizyonu'nun Sığınmacılara Büyük Hizmeti!

Binlerce, on binlerce ve hatta yüz binlerce değil, bir milyonu aşkın insan Almanya'ya sığınma talebiyle geldi. Böylesine yoğun bir sığınmacı akını karşısında Almanya'nın (ve Merkel hükümetinin) sıkışmışlığı yanında, pek çok gönüllü kuruluş sığınmacılara yardımcı olmak için seferber oldular. İşte bu gönüllü yardımlardan birisi de, Bayern Radyo-Televizyonu'nun hazırladığı, İngilizce altyazılı, resimli, "Almanya ve Halkı" başlıklı "rehber"dir. "Rehber", toplam 14 resimli anlatımla sığınmacılara "yararlı" bilgiler vermenin yanında, Almanya'nın bazı özelliklerini ve Almanların tutum ve davranışlarını öğretmeye kalkışıyor.

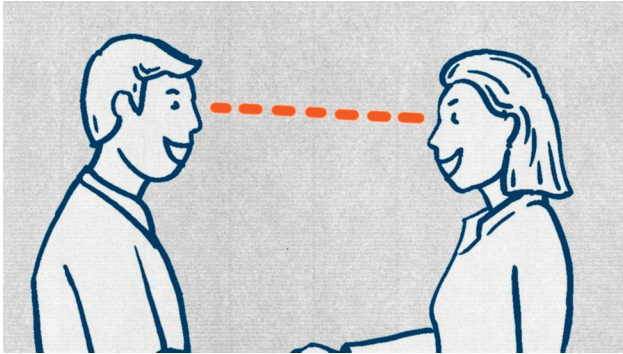
lerini sıkırlar.")

1. Resim:
"Handshake.
Men and women
(also among them-
selves) greet each ot-
her or say goodbye
with a handshake."
(“Elsıkışma.
Erkekler ve kadın-
lar (kendi aralarında
da) selamlarken ve ay-
rılırken birbirlerinin el-

olarak algılanmaz.”)

5. Resim:
"Conversation
If something is
unclear during a con-
versation, you can ask
at any time – this is not
impolite."
(“Konuşma sıra-
sında anlamadığınız
bir şey olursa, her za-
man soru sorabilirsiniz.
Bu nezaketsizlik

2. Resim:
"Always look
the person you're
talking to in the
eyes".
(“İnsanlar her za-
man konuştuğu kişi-
nin gözlerine bakar.”)

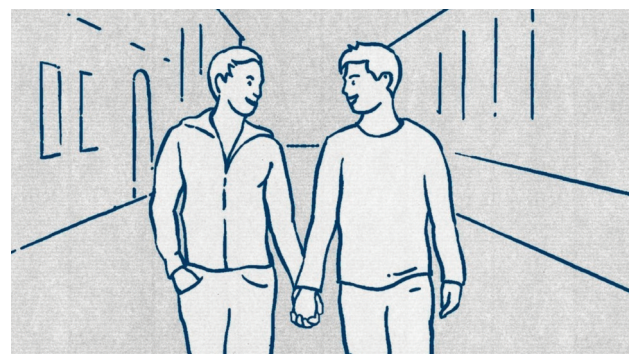
mek gerekir. Bu erkekler için de geçerlidir.”)

6. Resim:
"Respect
Women are to
be respected, no
matter what they
wear. This also ap-
plies to German men."
(“Saygı göster-
mek
Nasıl giyinmiş
olurlarsa olsunlar, ka-
dınlara saygı göster-

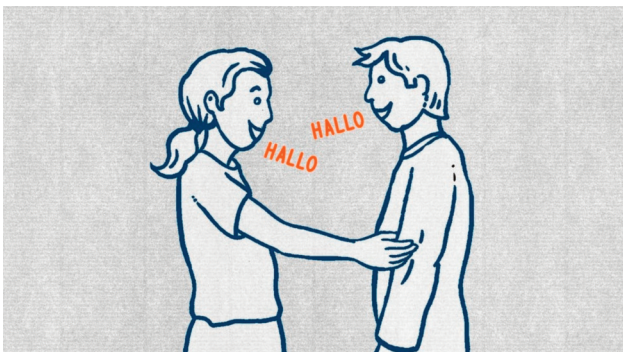

lara hitap etmenin bir yoludur. “Bay” ya da “Bayan” (+soyad) saygı ifadesidir...”)

3. Resim:
"Introduction
The way people
introduce them-
selves is the way they
like to be addressed.
"Herr" (Mr.) or "Frau"
(Mrs.) (+ last name) is
respectful,"
(“Tanışma.
İnsanların kendi-
lerini tanıtmaları, on-

7. Resim:
"Homosexuality
In Germany, ho-
mosexuals are allo-
wed to show their se-
xual preference in
public."
(“Eşcinsellik
Almanya'da eş-
cinsellerin cinsel eği-
limlerini göstermele-
rine izin verilir.”)

4. Resim:
"... using the first
name as salutation is
a sign of familiarity."
(“Selamlamada
ilk adını kullanmak sa-
mimiyet işaretidir.”)

(yaşlılardan da) yardım isteyebilir.”)

8. Resim:
"Ask for help
People who
have a problem can
ask other people
(also older people)
for help friendly and
calmly."
(“Yardım istemek.
Sorunu olan kişi,
nazıkçe ve sakin bir bi-
çimde başkalarından

9. Resim:
"No violence
In Germany, con-
flicts must not be sol-
ved with violence."
 ("Şiddet yok.
 Almanya'da an-
 laşmazlıkla şiddetle
 çözümlenemez.")

10. Resim:
"Otherwise, pe-
ople can get in jail ..."
 ("... Aksi halde kişi
 kendisinin hapisha-
 nede bulabilir...")

11. Resim:
"... and have di-
sadvantages in the
asylum procedure."
 ("... iltica süre-
 cinde dezavantaja yol
 açar.")

konuşarak, ya da üçüncü şahısların (yaşlılar, yardımcıları, korumaları) yardımıyla çö-
 zülür

12. Resim:
"Solving con-
flicts

Conflicts can be
 solved talking to
 each other or with
 the aid of others (ol-
 der people, assis-
 tants, wardens)."
 ("Anlaşmazlıkların
 Çözümü

Anlaşmazlıklar ya

13. Resim:
"No hitting
Other parents'
children or one's
own children must
not be hit. This is
prohibited in Ger-
many."

("Vurmak yok.

Çocukları ya da
 kendi çocuklarınızı dö-
 vemezsiniz Bu Alman-
 ya'da yasaktır.")

14. Resim:
"Police
People who ex-
perience violence or
massive injustice can
file a charge."

("Polis.

Şiddete ya da
 haksızlığa uğrayanlar
 şikayette bulunabilir-
 ler.

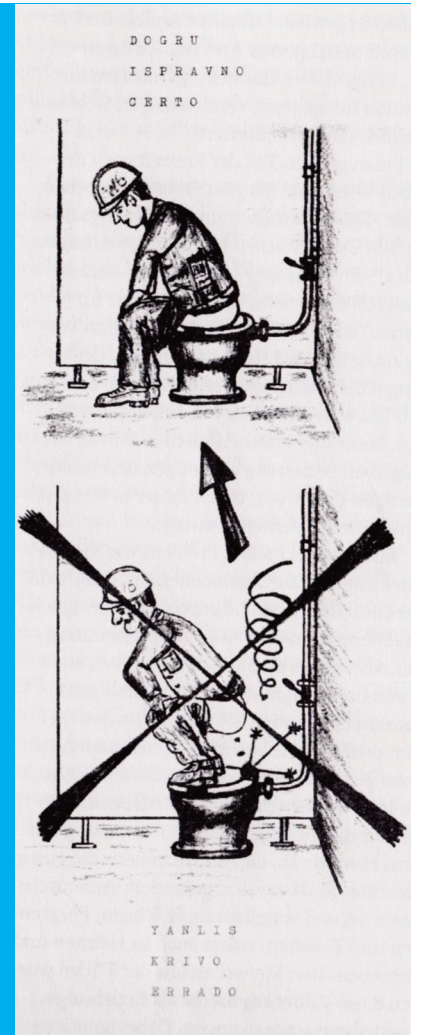
1960'lardan Rehber!

Ruhr Bölgesi'n-
 deki bir fabrika tu-
 valetinin kapısına
 asılan bildiri, 1963.

"Almanya'ya ayak bastıktan sonra, istasyonların ardından ikinci en önemli mekan olan hayımlarda ya-
 şam kolay değildi. Herşeyden önce yurt yöneticisi
 elindeki yurt talimatı ile demoklasın kılıcı gibi işçilerin
 tepesindeydi. Türkiye'de askerliğini yapıp gelen erkek
 işçiler için uyum belki çok zor değildi, zira işçi yur-
 taları, talimatın dili ve stili ile de kışla havasını arat-
 mıyordu. Örneğin başka cinsten birinin yurdu ziyareti
 yasaktı, kendi cinsinden ziyaretçi de en geç saat 22'ye
 kadar kalabilirdi. Alman standartlarına göre "Temizlik
 ve Düzen" çok önemliydi. Kül tablalarının yeriden tu-
 turn da, terliklerin nerede, ne zaman giyileceği, tu-
 valete nasıl oturulacağı talimatla düzenlenmişti...

Alafranga tuvaletler ve tarhatlanmak için su ye-
 rine sadece tuvalet kağıdı konması da Türklerin zor
 alıştığı, Alman yetkililerin ise hiç ciddiye almadığı bir
 konuydu. Soruna, pratik olarak kendilerince çözümler
 buldular, ancak bu da Almanların hiç hoşuna gitmedi.
 Ve hemen "doğru, olması gereken ve sıhhi olduğu

kesin" alafranga tuvaletinin nasıl kullanılacağını, üstelik
 model resim çizerek hazırladıkları kağıtları, geldikleri
 tren, uçak tuvaletlerine, daha sonra da haym ve işyeri
 tuvaletlerine astılar. Bu adeta, Türkiye'den gelen in-
 sanlara dayatıldı, öğretilmeye zorlandı. Kendilerinden
 farklı bir temizlik anlayışı, dini gerekler ve gelenekler
 olabileceğini düşünmediler. Bu durum yurt yöneti-
 cileri ve Alman işçiler açısından farklı biçimler konu-
 sunda bilgisizlik, hatta sorunu görmezlikten gelmek
 ya da anlayış göstermemek şeklinde açıklanabilir.
 Ancak, daha üst kademelerin tutumunda tepeden
 bakan arogant bir hava egemendi. 1971 yılında tu-
 valet temizliği konusunda Hamburg sağlık kurumun-
 dan bir profesör şunları yazıyordu: "Müslümanlar, ül-
 kemizde, günümüzdeki gelişmişliğe rağmen,
 modern, sıhhi tuvalet temizliği için kağıt yerine biraz
 su kullanıyorlar..." (Türkiye'den Almanya'ya Göçün Ta-
 rihi, DoMiT, s. 175-176.)

Bir Yorum

Bayerischer Rundfunk:
Almanya ve İnsanları

Mely KIYAK Zeit Online, 9 Aralık 2015

Bayern Radyo-Televizyonu, İngilizce altyazılı 14 resimli bir rehberle Almanların nasıl düşündüğünü açıklıyor. Bu rehberle Almanlar son derece dostane, hoşgörülü ve barışçıl izlenimi uyandırıyor.

ARD de sığınmacıya medya olarak ne sunmak gerektiğini düşünüyor. Ne de olsa bugünün Suriyeli konukları yarının televizyon vergi yükümlüleri olabilirler. Bir "online-dosya" da*, İngilizce ve Arapça olarak, ülkesinden kaçıp Almanya ya yeni gelmiş olanların güvenli bir yaşama güzel ve sorunsuz bir başlangıç yapabilmeleri için farklı kanalların yayıncılarının ihtiyaç olduğunu düşündükleri şeyler bir araya toplanmış durumda. Dosyada, "İlk Adım"da "zorunlu eğitim kulağı bir yükümlülük gibi geliyor. Fakat bu bir şans" gibi konuları genç biri tarafından videolarla açıklanıyor.

Sığınmacılara çocuklarıyla birlikte neden kaçtıklarını sorulduğunda, çocuklarına daha iyi bir gelecek verebilmek için kaçtıklarını söylüyorlar. Sığınmacıların çoğu, çocuklarını okula gönderebilmeyi bir lütf olarak görüyor. Ne yazık ki, bu bütün eyaletlerde fazlaca mümkün olmuyor.

Bir başka konu başlığı da *Helpful Information* ("Kullanışlı Bilgiler"). Bu başlık altında "süpermarkette fiyatı indirmek için pazarlık yapmayın" deniyor. Oysa doğuda da insanlar süpermarkette pazarlık yapmazlar. Pazarlık yapılabilen pazarlar da vardır. Belki de Almanlar için sığınmacıların geldikleri ülkelerdeki yaşam koşullarını, gelenek ve göreneklerini açıklayan dosyalar hazırlamak gerekir.

Bayerischer Rundfunk'un "Sığınmacılar İçin Rehber"ine biz Almanları sığınmacılara açıklayan resimler ekli. Resimlere bakılınca, imaj düzeltmesi şüphesi uyanıyor. Resimlerde bizler son derece dostane, hoşgörülü ve barışçıl görünüyoruz.

1. Resim: Erkek ve kadınlar (karşılıklı ve kendi aralarında) selamlaşmak ve vedalaşmak için birbirleriyle tokalaşırlar.

Bir Suriyeli veya Afgan bu dosyayı okuduğunda her halde şaşkınlığa düşecektir. El sıkışarak mı? Gerçekten mi? Acaba nasıl oluyor bu "el sıkışma"? Elin dışı mı birbirine sürtiliyor? Yoksa avuç

içi mi? *How? Why?*

(Bana birinin en son ne zaman elini uzattığını bulamam için epeyce düşünmem gerekir.)

2. Resim: Konuştuğunuz kişinin gözlerine bakınız.

DB gişesinde bir kez deneyin. El sıkışıp, yüzünüze bakıldıktan sonra konuşmaya başlayın. Yabancılar dairelerinde işe yarar mı? Yani asla.

5. Resim: Konuşma sırasında anlamadığınız bir şey olursa, her zaman soru sorabilirsiniz. Bu nezaketsizlik olarak algılanmaz.

(Ben halan benimle en son birinin ne zaman el sıkıştığını ve 1., 2., 3. ve 4. Panolardaki gibi güler yüzlü olduğunu anımsamaya çalışıyorum.)

6. Resim: Nasıl giyinmiş olursanız olursanız, kadınlara saygı göstermek gerekir. Bu erkekler için de geçerlidir.

Federal Aile, Yaşlılar, Kadınlar ve Gençlik Bakanlığı, başka bir bağlamda aynı konu hakkında şunu belirtiyor: "Almanya da ki kadınların yaşam koşullarına, güvenliklerine ve sağlık durumlarına ilişkin 2004 yılında yapılmış örneklem bir araştırmaya göre, araştırmaya katılan kadınların %58,2 kamu-sal alanda, işte, meslek eğitiminde ya da toplumsal çevrelerinde cinsel tacizle karşılaşmışlar." Benzer bir sonuca 2014 Mart ayında Avrupa Temel Haklar Ajansı'nın yayınladığı, Avrupa'da kadınlara karşı şiddete ilişkin bir araştırma da varılıyor."

7. Resim: Almanya'da eşcinsellerin cinsel eğilimlerini göstermelerine izin verilir.

İzin verildiği doğru. Peki kabul görüyor mu? Bir futbolcuya soru verin. Ayrıca el ele tutuşmalarına tamam, ama evlat edinmelerine hayır.

8. Resim: Yaşlılardan da nazikçe ve sakin bir biçimde yardım isteyebilirsiniz.

Evet. Ama pek tavsiye edilmez. En azından Almanya'nın her yerinde değil. Dresden'de pazartesi akşamları sinirli Saksonya'lı emekliler, tam da Pegida gösterisindeyken, en azından pek uy-

gun kaçmaz. (Hay Allah, en son ne zaman el sıkışarak karşılandım?)

9. Resim: Almanya'da anlaşmazlıklar şiddetle çözülemez.

Arkasından, "bu sadece Almanya için geçerlidir" yazılmıyordu.

10. Resim: ... yoksa hapse girilir.

Sığınmacıların kaldıkları yerleri ateşe veren aşırı sağcı vatandaşlar harıç.

11. Resim: ... ya da iltica talebi sürecinde dezavantaja yol açar.

Evet, ama Almanya'da iltica başvurusunda bulunabilecek duruma gelene kadar, kavgaya belki de çoktan zaman aşımına uğramış olabilir.

12. Resim: Anlaşmazlıklar ya konuşarak, ya da üçüncü şahısların (yaşlılar, yardımcıları, korumaları) yardımıyla çözülür.

Elbette bu iyi olurdu. Fakat sığınmacılara karşı şiddet uygulayanlar maa-lesef yaşlıları, yardımcıları ya da korumaları da hedefliyor. Sığınmacılara yönelik şiddet istatistiğine bakınız.

13. Resim: Çocukları ya da kendi çocuklarınızı dövemezsiniz.

Ah keşke Alman ebeveynler buna uysalar! Geçtiğimiz yıl 104 çocuk şiddet yoluyla öldürüldü ve 4.204 çocuk da şiddete maruz kaldı. Çocuklara yönelik şiddetin çevreden fark edilmesi ve şikayet edilmesine bağlı olduğundan gerçek rakamlar çok daha yüksektir.

14. Resim: Şiddete ya da haksızlığa uğrayanlar şikayette bulunabilirler.

Sınır polisleri, askerler, kamp komutanı veya güvenlik servisi elemanları tarafından Yunanistan'da, Makedonya'da veya yol boyu her hangi başka bir yerde şiddete maruz kalan ve halen iltica statüsünde olan sığınmacılar için hangi polis yetkili? Yahut Berlin Sağlık ve Sosyal Dairesi'nin (LeGoSo) kuyruğunda şiddete uğrayanlar? Avukat tutma olanağı yoksa, devlet ona avukat bulacak mı?

Rehber Üzerine
Rehber

Bayerischer Rundfunk'un hazırladığı "resimli rehber" sanki bir "moda" yaratmışçasına hızla yaygınlaşma eğilimi gösterdi. Neredeyse her yerde sığınmacılara "yol gösteren", "yordam öğretin", resimli ya da videolu rehberler ortaya çıkmaya başladı.

Son çıkan "Guide" (Rehber), www.refugeeguide.de isimli internet sitesinde yer aldı.

Büyük ölçüde Bayern Radyo-Televizyonunun "guide"sinden esinlenen (ki sığınmacılara Almanya'yı ve Almanları tanıtmak amacı nedeniyle ortak bir paydaya sahiptir) bu rehber Türkçe'den Arapça'ya ve Kürtçe'ye kadar pek çok dilde yayınlanmıştır.

"Guide", Bayern'inkisine benzer biçimde, ilk başta "selamlama"nın nasıl olduğunu anlatarak başlar. Ardından Alman toplumuna ilişkin kuralları birbiri ardına sıralar. Ancak konunun ayrıntılarına girer:

"Göz önünde işlemek, bir suç oluşturabilir. Çoğu kez civarda bu ihtiyacı giderebilecek bir umumi tuvalet bulunacaktır. Tuvalette genellikle tuvalet kağıdı bulunur, ama taharet musluğu bulunmaz. Tuvalet kağıdı, kullanıldıktan sonra tuvaletteki çöp kutusuna değil, klozete atılır. Buna karşılık kadınların kullandığı tampon ve adet bezleri gibi hijyenik malzeme klozetin yanındaki çöp sepetine atılır." vb., vb..

Uygar insanların uygarlığı anlatışlarına benzeyen bu ifadeler "Guide" de çokça yer alır.

Bu arada döner de payına düşeni alır:

"Almanya'da döner, pek yaygındır. Bu, ekmek arasına döner kebab ve salata konularak hazırlanan bir yiyecektir. Orada kullanılan et, tavuk, dana veya kuzu etidir. Döner, (pizza, hamburger, patates tava gibi) diğer hazır yiyeceklerde de olduğu üzere, çatal-bıçak kullanmadan yenir. Öte yandan, masada yenen yemeklerde çatal-kaşık kullanmak adettendir."

* Bkz. <http://www.br.de/fernsehen/ard-alpha/sendungen/punkt/germany-understand-country-people-100.html>

Erdoğan'ın pazarlık tutanağı ortaya çıktı: 3 milyar Euro ise hiç konuşmayalım!

Financial Times Avrupa Diplomatik Editörü Alex Barker'ın bir Yunan sitesinden alarak yayınladığı, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan ve üst düzey AB yetkilileri **Jean Claude Juncker** ve **Donald Tusk** arasında geçtiğimiz Ekim ayında gerçekleşen mülteci krizi toplantısının notlarını tartışıyor.

Erdoğan'ın G-20 sırasında AB Konseyi Başkanı Tusk ve AB Komisyonu Başkanı Juncker'le yaptığı görüşmenin tutanakları basına sızdı. Taraflar arasında yaşanan mülteci pazarlığını ortaya koyan tututanaklar, AB İlerleme Raporu'nun Erdoğan'ın isteği üzerine seçim sonrasına ertelendiği belirtiliyor.

Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın Avrupa Birliği (AB) yetkilileriyle kasım ayında mülteci krizine karşı ortak eylem planı imzaladıktan sonra dahi sıkı pazarlığı sürdürdüğü ortaya çıktı. Yunan haber sitesi euro2day.gr, Erdoğan'ın G-20 zirvesi için Antalya'ya gelen AB Konseyi Başkanı Donald Tusk ve AB Komisyonu Başkanı Jean-Claude Juncker ile yaptığı üçlü toplantının tutanağını sızdırdı. Aggeliki Papamiltiadu imzalı haberde "Ankara vaatleriyle müzakere masasına getirdiği AB'ye tehdit ve şantaj uyguladı" denildi.

İşte çarpıcı ifadelerle dolu o tutanaklar:

Tusk: İki yılda 3 milyar avro ödenmesi için anlaştık ama Davutoğlu'nun yılda 3 milyar istediğini öğrendim

Erdoğan: İki yıl için 3 milyar avro verecekseniz, konuşmaya gerek yok. AB'nin parasına muhtaç değiliz. Yunanistan ve Bulgaristan sınırlarını açıp mültecileri otobüslere doldururuz. Yunanistan'a kriz sırasında 400 milyar avro verildi. Bu paranın bir kısmıyla Suriye'de güvenli bölge kurup mülteci sorununu tamamen çözebilirdik.

Juncker: Türkiye dört yılda 8 milyar avro harcadı...

Erdoğan: Biz o parayı kamplara harcadık. İnsani davranıyoruz. Kızlarım mülteci kampına gitti, ağlayarak döndü. (BM İnsan Hakları Yüksek Komiseri Antonio Guterres bundan iyi kamp görmediğini söyledi.

Tusk: Kamplar gerçekten iyi ama Yunanistan'a Avro Bölgesi'ni kurtarmak için kredi verildi, böyle karşılaştırmalar yapmamalısınız.

Erdoğan: Bu da Schengen'le ilgili, o da bir Avrupa projesi.

Tusk: AB zor durumda, Paris saldırısından sonra Schengen Anlaşması iptal

edilebilir. Bu yüzden sizinle anlaşmak istiyoruz.

Erdoğan: Anlaşma olmazsa mültecileri nasıl durduracaksınız, öldürecek misiniz?

Tusk: AB kendini daha az çekici yapabilir ama istediğimiz çözüm bu değil.

Erdoğan: AB, Türkiye kıyılarında boğulan bir çocuktan fazlasıyla karşılaşır. 10 ila 15 bini bulur. Bununla nasıl başa çıkacaksınız? Paris'teki saldırılar yoksulluk ve dışlanmışlıkla ilgili. Bunlar cahil insanlar, Avrupa'da terörist olmayı sürdürcekler...

Juncker: Schengen dağılırsa Türkiye AB'ye vize muafiyetinden faydalanamaz, Ankara ikili anlaşmak zorunda kalır. Anahtar Türkiye'nin elinde, ama 5 Ekim anlaşmasına uyulmazsa başka çözümler aramak zorunda kalırız. İlerleme raporunu Türkiye'deki seçimlerin sonrasına ertelediğimizi hatırlatırım. Bu erteleme yüzünden eleştirildik. Para konusunda ben ya da Donald (Tusk) rakamlarla oynayıp duramayız, iki hafta içinde netleştirmeliyiz. Yeni fasıl açmayı da kabul ettik.

Erdoğan: Erteleme AKP'nin seçimleri kazanmasına yardım etmedi. Zaten rapor da bir hakaretti. Bu raporu kim hazırladı? Nasıl böyle şeyler yazarsınız? Bu gerçek Türkiye değil, gerçeği öğrenmek için bana hiç gelmediniz. Bu raporlar yüzünden Türklerin çoğu AB'ye üye olmak istemiyor. İlerleme göstermemize rağmen fasıl açılmıyor. AB zirvelerine katıldık, 11 yıldır bizimle görünmek istemiyorsunuz. 5 yıldır da yeni fasıl açmıyorsunuz.

Juncker: Siz istediniz diye raporu erteledik. Yoksa niçin eleştirilmek isteyelim? Avrupa'yla uzlaşmak istediğinizi sanmıştım, şimdi kendimi kandırılmış hissediyorum.

Tusk: 29 Kasım'a dek anlaşmalıyız, böyle tartışmayı sürdüremeyiz. Üye ülkeleri mülteciler için para vermeye ikna etmek kolay değil. Sizi kandırmaya çalışmıyorum, ama 28 üyenin hepsi gemide olmalı.

Feridun Sinirlioğlu: Ama 3 milyar avro hakaret.

Cumhuriyet

Karikatürlerde Köln Tacizi

Fransız mizah dergisi *Charlie Hebdo*, cesedi Bodrum sahiline vuran 3 yaşındaki Suriyeli Aylan Kurdi karikatürü nedeniyle bir kez daha eleştiri oklarının hedefi oldu.

'Riss', Laurent Sourisseau, imzalı karikatürde Aylan Kurdi'nin büyüdüğünde 'Almanya'daki tacizcilerden biri olabileceği' iması var.

Diğer yandan, 'Fransa, size anlatıldığı gibi değil' başlığı altındaki dört karikatürden biri olan Aylan Kurdi'yle ilgili karenin Fransa toplumunun eleştirisini içerdiği görüşlerini dile gerirenler de var.

"Göçmenler" (*Migrants*) başlıklı karikatürde Aylan Kurdi'nin kıyıya vuran cesedi bir balon içinde görünüyor ve yanında "Küçük Aylan büyüdüğünde ne olurdu?" (*Que serait devenu le petit Aylan s'il avait grandi?*) diye soruluyor.

Bu sorunun altında da koşarak kaçan bir kadını, elleri açık halde kovalayan iki erkek görülüyor.

Karikatürün altında da Fransızca'da arkadan elle tacizde bulunanlar için kullanılan "Tripoteur" kelimesi kullanılarak "Almanya'da tacizci" olabileceği ifade ediliyor.

Charlie Hebdo'nun bu karikatürü, Almanya'nın Köln kentindeki yılbaşı kutlamalarında 100'e yakın kadının göçmenlerden oluştuğu belirtilen gruplar tarafından toplu tacize uğramasının ardından geldi.

Hiciv tarzı mizahı benimseyen dergiye sosyal medyadan tepki yağdı ve dergi 'ırkçılık' yapmakla suçlandı

Almanya, Silahlanma ve Bundeswehr Reklamları

Ahmet ONAY

Yazının başlığı çok da doğru sayılmaz. Almanya'nın silahlanmasından bahsetmek, dünyanın belli başlı silah üreticisi olan bir ülke için fazlaca bir anlam ifade etmez. Almanya'nın kendisinin silahlanması demek, üretilen silahların ülke içinde kalması demektir. Almanya I. ve II. dünya savaşında olduğu gibi "yeniden dünyanın başına bela" olup olmayacağını düşünenler için şu kadarını söyleyelim ki, bugün için (popüler deyişle "an itibarıyla") böyle bir "tehlike" mevcut değildir.

Almanya, dünyanın üçüncü büyük silah ihracatçısıdır. Yıllık olarak, ortalama 3-4 milyar €'luk silah ve mühimmat ihracat etmektedir. (Türkiye'ye, 2014 yılında ihracat edilen sadece küçük silah ve küçük silah mühimmatı 3,5 milyon € düzeyinde gerçekleşmiştir. Bu küçük silahların da Türkiye'deki alıcısı İçişleri Bakanlığı, yani Emniyet Müdürlüğüdür. (Linke'nin verdiği soru önermesine 3 Eylül 2015'de Enerji Bakanlığı'nın verdiği yanıt.)

Asıl olay, Almanya'nın son yıllarda giderek artan asker ihtiyacı ve dünyanın "çatışma bölgeleri"ne giderek daha fazla Alman askeri göndermesi ve silah ihracatında bulunmasıdır.

Bu durumu, *Cumhuriyet* gazetesi yazarı Ergin Yıldızoğlu, *Die Gaste*'nin 36. sayısında yayınlanan makalesinde şöyle ifade etmektedir:

"Ukrayna krizinde Almanya'nın tutumu daha da kaygı verici. Geçen yıl Münich Güvenlik Konferansı'nda Alman savunma bakanı, 'daha adaletli bir dış politika' benimsemeye karar verdiklerini açıkladığından bu yana (New York Times, 01/02/2014) Alman medyasının önemli tartış-

malarından biri de savunma reformu oldu. Geçen ay *Deutsche Welle*'Alman savunma bakanının, orduyu daha çekici ve etkili kılcak uzun dönemli bir askeri reform üzerinde çalıştığını' aktarıyordu. (30/01/2015) *World Press*, sitesine göre silahlı kuvvetler tarafından hazırlanan yeni bir rapor, ordunun eksikliklerinin aktsatıcı düzeye ulaştığını vurguladığını, savunma bakanının da, eksikliklerin giderilmesine ayrılmış 500 milyon Avro'luk fonu 750 milyona çıkardığını aktarıyordu. *World Socialist Web Site*'de **Johannes Stern**'de *Die Welt* gibi Alman gazetelerine, iktidardaki Hristiyan Demokrat Parti'nin sözcülerinin açıklamalarına dayanarak, Alman ordusunun insansız uçaklar satın almaya hazırlandığını aktarıyordu. (03/02/

2015)" ("Almanya Hakkında Konuşmalıyız", *Die Gaste*, Sayı: 36, s. 3.)

Ergin Yıldızoğlu'nun ifade ettiği gibi, "orduyu daha çekici ve etkili kılcak" "savunma reformu"nun lik adımı, geçen yıl *Bundeswehr*'in reklam kampanyası olmuştur.

Bundeswehr'in 10 milyon € harcararak yürüttüğü reklam kampanyası, bir tarafıyla Alman ordusunu "çekici" kılmaya yönelikken, diğer tarafıyla "çatışma bölgeleri"ne müdahale gücü olarak gidilmesini savunan reklamları içermektedir.

Eskide kalmış olan Alman Anayasası'nın (*Grundgesetz*) "çatışma bölgeleri"ne, bırakın asker göndermeyi, silah göndermeyi bile yasaklayan barışçıl özünün bu gelişmelerle izi bile kalmayacak gibi görünüyor.

Bugün Almanya, ABD'nin asker gönderdiği hemen her "çatışma böl-

gesi"ne kendi askerlerini göndermeye başlamıştır. Son yıllarda oluşturulan *Frontex* (AB Sınır Güvenliği ve Koruması Gücü) kapsamında Alman deniz kuvvetleri, Somali açıklarında göreve gönderilmiştir. (Bugün *Frontex*, Merkel ve Savunma Bakanı Ursula von der Leyen tarafından Türkiye-Yunanistan arasındaki sığınmacı akımını önlemek için göreve çağırılmıştır.) Yine geçen yıl IŞİD'e karşı savaş bağlamında bir kısım Peşmergeler Almanya'da eğitilmişler ve Alman silahları bölgeye gönderilmiştir.

Almanya peşmergelere, 20 bin G3 piyade tüfeği, 1 milyon mermi, 4 bin tanka, 30 milan tanksavar sistemi, 300 taksavar füzesi, 100 roket atar, 5 bin el bombası ve 50 askeri araç vermiştir.

Ama en önemli gelişme, 10 Aralıkta Alman 6 Tornado tipi keşif uçağının İncirlik'teki ABD üssünde konuşlandırılmasıdır. Bu, Almanya'nın Suriye ve Irak'taki "sıcak bölgeye" doğrudan müdahale edilmesinde etkin bir rol alacağını göstermektedir.

Bundeswehr'in reklam kampanyasının verdiği mesaj çok açıktır:

"Krisenherde löschst du nicht mit Abwarten und Teetrinken".

"Kriz bölgeleri, bekleyerek ve çay içerek ortadan kalkmaz!"

Sempozyum 2009
Ocak 2010, 164 Sayfa, 14x23 cm
ISBN 978-3-9813430-07

"Son derschule/Förderschule Sorunu ve Göçmen Toplumu Paneli"
Ekim 2011, 96 Sayfa, 14x23 cm
ISBN 978-3-9813430-14

Sempozyum 2010
Ekim 2012, 228 Sayfa, 14x23 cm
ISBN 978-3-9813430-38

Sempozyum 2011
Haz. 2013, 228 Sayfa, 14x23 cm
ISBN 978-3-9813430-45

Sempozyum 2012
Ekim 2013, 136 Sayfa, 14x23 cm
ISBN 978-3-9813430-52

“BİRLİKTE”

İş Dünyasında Kapsayıcılık İçin Birlikte

(Interessenvertretung Selbstbestimmt Leben in Deutschland e.V. - ISL) H.- Günter HEIDEN

“Birlikte” sözcüğü Türkçe kökenlidir ve Almanca “*gemeinsam*” (ortak) ya da “*zusammen*” (birlikte) anlamına gelmektedir. Bu yüzden “Aktion Mensch”in maddi desteğiyle gerçekleştirilen Berlin’deki kapsayıcılık projesinin başlığı olarak seçilmiştir. Öncelikle ISL e.V. ve InterAktiv e.V. ve diğer ortak birliklerin üstlendiği proje, 2016-2019 yılları arasında Berlin’de, Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Bildirgesi’nin (UN-BRK) 27. maddesi uyarınca, kapsayıcı iş piyasasına ulaşılması için çaba göstermektedir. Özellikle göç kökenli insanlar iş piyasasından daha çok dışlandıkları için, odak noktasına alınmaktadırlar. Bu grup içerisinde göç kökenli engelli kadın ve erkeklerin proje faaliyetlerinden eşit ölçütlerde yararlanmalarına dikkat ediliyor.

Bu hedeflere ulaşabilmek için, işveren derneklerinin -göç geçmişi olanlar dahil olmak üzere- kapsayıcı yapılar kurmaları için duyarlılık oluşturulmalıdır. Örneğin, kapsayıcılığı yerleştirmek için bir yetkilinin atanması ya da konuyla ilgili sürekli eğitim kurslarının verilmesi gibi. Bunun dışında proje süresince işveren örgütleri, engelli dernekleri, engelli insanların çırak eğitimine ve istihdamına yardımcı olan kuruluşları ve kurumları birleştiren bir ağın oluşturulması hedefleniyor.

Ayrıca BM Engelli İnsanların Haklarını Koruma Komitesi’nin “*Concluding Observations*” (“Sonuç Gözlemlmeleri”) adı altında düzenlediği devletlerin denetim raporunda, Birlikte projesinin sivil toplumun bu uygulamaya katkıda bulunduğunu düşünüyor. Komite belgesinde ayrıca, engelli insanların çok yönlü ayrımcılığa karşı durmayı öneriyor ve Almanya’dan, göç kökenli engelli insanlar için de tüm taslak ve programlara sınırsız bir şekilde ulaşabilmelerini sağlamasını istiyor. Komite, “özellikle göç kökenli engelli kadın ve kızlara yönelik programların” hayatın her alanında uygulanmasını talep ediyor.

Bilinç Önemli Rol Oynar

BİRLİKTE projesi eylem alanını öncelikle “iş”e yöneltmiş durumda, fakat erişim özgürlüğü açısından da rol oynamaktadır. Örneğin işverenin erişim özgürlüğüyle ilgili danışma hizmetlerini sunması gibi. İşverenleri göç kökenli veya göç kökenli olmayan engelli insanların yetenekleriyle ilgilenmeleri için, proje bilinçlenmeyi destekleyen faaliyetler gerçekleştirmeyi planlıyor. Bilinç gelişimi BM Engelli Hakları Bildirgesi’nin önemli hedefleri arasında, çünkü katılım engellerinin çoğu davranış engellerinden doğmakta. Bilinçlendirme faaliyetleriyle, engelliliğin tıbbi ya da toplumsal

eksiklik olmadığı, ama insan haklarıyla ilgili bir konu olduğuna açıklık getirmek isteniliyor. Somut olarak işverenlerin engelli elemanlarıyla temasa geçme endişesinin ortadan kaldırılması hedefleniyor. İşverenler, engelli insanları işletmeleri için potansiyel değerli çalışan olarak görmesi yönünde teşvik edilmeli. Firmalarla (özellikle “KMU” adı verilen küçük ve orta ölçekli ve özellikle göç kökenli firmalarla) ortak çalışmalarda bulunurken, bu amaç doğrultusunda üyelere ve yöneticilere meslekle ilgili geliştirme kursları sunulmaktadır. Bunun yanında aynı hizmeti firmaların yeni yetişen kapsayıcılık görevlilerine ya da tek tek işverenlere sunulmaktadır. Aynı zamanda engelli insanların istihdamı ile ilgili deneyime sahip ve meslektaşlarına eş düzeyde danışmanlık yapabilecek işverenlere görev veriliyor. İlgi gösteren işverenlere, iş yerini yeniden donatmak için, ilgili alanda engelsizlik planı sunuluyor. Aynı şekilde, işverenlerin engelli bir insanı işgücü olarak alma kararını kolaylaştırmak için, işyerinde mali danışmanlık hizmeti öngörülmüyor.

Proje somut olarak nasıl hayata geçirilecek?

Projenin ilk yılında başlangıç toplantısı düzenlenerek ilgili işveren örgütleriyle (örneğin Berlin Esnaf ve Zanaatkarlar Odası, Berlin, Türk-Alman Girişimciler Birliği -TDU, MÜSİAD/Müstakil Sanayici ve İş Adamları Derneği gibi) kapsayıcılık görevlilerini yerleştirilmesi yönünde görüşmeler yapılacak ve ilgili üyeler için toplantıya katılma imkanı sunulacaktır. Bu toplantıların programı proje kapsamında önceden geliştirilmiştir, ve deneyim kazandıkça revize edilecektir. Engelli insanların istihdam etmeyi cesaret eden işverenler, ortak çalışmalarda bulunduğumuz WfbM’nin (Engelli İnsanlar İşleği) “entegrasyon yönetimi” adı ile bilinen genel iş piyasasına dair aracılık hizmetinden yararlanacaklardır. Entegrasyon Dairesi’yle (Integrationsamt), Entegrasyon Meslek Hizmetleri kurumuyla (Integrationsfachdienst), Jopcenter’la ve gerekirse diğer etkisi ya da katkısı olabilecek aktörlerle bağlantı kurulmasına aracılık edilecektir. Engelleri kaldırma danışmanlığı ve finansman danışmanlığı hizmeti sunulacaktır.

Projenin ikinci yılında mevcut ilişkiler yoğunlaşacak. Ayrıca Doğu Avrupa kökenli işverenleri destekleyen Berlinli iş örgütleriyle temasa geçilecektir. Burada da yeniden kapsayıcılık görevlilerini yerleştirmek için görüşmelerde bulunulacak ve yeniden gözden geçirilmiş programa göre üyelere meslekle ilgili geliştirme toplantılarına katılma imkanı sunulacaktır. İl-

gilenen işverenlere, ilk yılda olduğu gibi, aynı hizmetler sunulacak. Üçüncü yılda, proje, Avrupa dışı işveren örgütlerine yayılacaktır.

Bu girişimi kim başlattı?

“Interessenvertretung Selbstbestimmt Leben in Deutschland e.V. – ISL” (Almanya Bağımsız Yaşamı Savunanlar Derneği), insan hakları odaklı bağımsız bir örgüttür. Engelli insanların bağımsız yaşama merkezlerinin çatı örgütüdür ve 1990 yılında engelli insanlar tarafından kurulmuştur. ISL e.V., “engelliliği”, tıbbi açıdan bir eksiklik olarak tanımlamaz. Onu, engeli bir insan hakkı olarak ele alır. ISL e.V.’nin ilkeleri, kendi kaderini belirleyebilme, kendini savunabilme, kapsayıcılık ve güçlendirmedir. Farklı engellere maruz kalan tüm insanlara, engellilik ötesi bir yaklaşım sergilenmektedir. ISL e.V., 1980 yılında kurulan bağımsız engelli insanların uluslararası hareketi “*Disabled Peoples’ International - DPI*”in Almanya kanadını oluşturuyor. ISL e.V., “*Peer Support*” ve “*Peer Counseling*” yöntemini kullanarak engelli insanları özgürleştirerek güçlendiriyor ve böylece engelli insanları kişisel güçlerine ve kaynaklarına kavuşmasının yolu açıyor, hayatlarını kendilerinin belirlediği biçimde oluşturmalarına yardımcı bulunuyor.

InterAktiv e.V. (Engelliler İçin Eşit Yaşamın Destekleme Derneği), 2011 yılında farklı kültür çevrelerinden gelen, değişik deneyimlere, becerilere ve bakış açılara sahip engelli ve engelsiz insanlar Berlin’de kurulmuştur. InterAktiv e.V.’nin amacı katılımı, kapsayıcılığı, özgürleşmeyi ve engelli insanların toplumsal eşitlenmelerini toplumun tüm alanlarında ileriye taşımak ve ulusal ve uluslararası düzeyde desteklemektir. Bunu yaparken, engelin türünü, nedenini ya da ağırlığını göz önünde bulundurmaz ve köken, din ve dünya görüşüne bakmaz. Dernek engelli insanların hayat koşullarını düzeltmek ve onların bağımsız yaşayabilmeleri ve fırsat eşitliği için vazgeçilmez olan en iyi genel şartları oluşturmak için çaba gösteriyor. Derneğin çalışmaları, öncelikle engelli insanlar, göç kökenli engelli insanlar ve onların sorumluluğunu taşıyan kişilere yöneliktir. InterAktiv e.V., Türk topluluğuna ait şirketleri engelli insanları istihdam etmeleri yönünde duyarlılığa davet ediyor ve bunun için bilgilendirme toplantıları düzenliyor.

Projeyle ilgili etkinlikleri bildiren web sitesi kuruluş aşamasındadır ve www.birlikte-berlin.de üzerinden engelsiz erişime açık olacaktır.

“Birlikte” sözcüğü Türkçe kökenlidir ve Almanca “*gemeinsam*” (ortak) ya da “*zusammen*” (birlikte) anlamına gelmektedir. Bu yüzden “Aktion Mensch”in maddi desteğiyle gerçekleştirilen Berlin’deki kapsayıcılık projesinin başlığı olarak seçilmiştir. Öncelikle ISL e.V. ve InterAktiv e.V. ve diğer ortak birliklerin üstlendiği proje, 2016-2019 yılları arasında Berlin’de, Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Bildirgesi’nin (UN-BRK) 27. maddesi uyarınca, kapsayıcı iş piyasasına ulaşılması için çaba göstermektedir. Özellikle göç kökenli insanlar iş piyasasından daha çok dışlandıkları için, odak noktasına alınmaktadırlar.

Almanya Türk Toplumu'nun Diyalektiği

Nihat ERCAN TGH Onursal Başkanı

Hamburg'da 1985 yılında kurulan *Türkiye Göçmenler Birliği* (TGB), Türkiye kökenli işgücünün kalıcılaşma sürecine girmiş olması nedeniyle tasarımılanmış yeni biçim/yapı bir örgütlenme modeli olarak ortaya çıkmıştır. Daha önce kurulmuş olan dernekler geldikleri ülkeye dönük çalışmalar yapan,

Türkiye'deki yapıların uzantıları olarak, onlara bağlı örgütlenmelerdi. Kendileri Almanya'da düşünceleri erkekleri Türkiye'de olan bu dernekler bulundukları toplum içinde etkin olamamaları bir yana kendi kendilerini yalıtılmanın ve hatta dışlamanın araçları olmuşlardır. 12 Eylül faşist darbeye değin kültürel/sosyal temelli olan örgütlenme yapıları, darbeden kaçan politik elitlerin etkisiyle ideolojik/politik örgütlere evrildiler ve Türkiye'deki öncülleri gibi eriyerek yok olma sürecine girdiler. Ancak Avrupa'daki Türkiye kökenli köylü/emekçi toplulukların düzeninin de bozulmasında etkin olarak, onların içinde yaşadıkları toplumla kaynaşmasını biraz daha zorlaştırdılar. İşsizliğin artması, yabancıların çoğalmasına bağlanarak Almanya'da "Yabancı Düşmanlığı"nın artmasına, var olan ırkçılığın yükselmesine neden olurken, yabancı kökenlilerin yaşam koşulları daha da zorlaşarak "toplumsal uyum ve ırkçılık" temel bir sorun olarak gündeme oturdu.

Hamburg'da kurulan on yıllık başarılı çalışmalarla Almanya genelinde etkin olan Türkiye Göçmenler Birliği – TGB, adından da anlaşılacağı gibi çelişkili bir kuramsal temelde, doğru ve etkin işlevler gösterdi. Alman toplumuyla uyumlu bir konuma gelmek amacıyla varlık gösteren örgütün adının ilk kavramı "*Türkiye*" ile ikinci kavramı "*Göçmenler*" çelişiyordu. Doğrusu "*Türk*" olması gerekirken, dilin kuralı zorlanarak, anlam karmaşasına yol açacak asıl zorlama ideolojikti. Kurucu bazı örgütlerinin dayatmaları, geniş kesimlerin birlik olabilmesi gerekçesiyle kendi içinde anlam kargaşası barındıran çelişkileriyle bu ad kabul edildi. Almanların göçmenlik olgusunu reddetmelerine karşı tepkisel olarak "*Göçmen*" kavramına özellikle yer verildi. Üçüncü kavram "*Birlik*" asıl yükü taşıyan, amacı gösteren gizemli simge oldu: Birlik, toplumsal etkin güç olmanın olmazsa olmazıydı. Geniş kesimler örgütün adındaki "*Türkiye*" kavramlarının dilbilim yönünden yanlış kullanıldığına bakmaksızın bu adı doğru olarak kabul etti, benimsedi. Ancak Almanlar kavramın Almancası "*Türkische Einwanderer*" kısmından, Türkler de "*Göçmenler*" kavramından hoşnut olmadılar. Almanlar ekonomik/politik nedenlerle, Türkler sosyal/psikolojik nedenlerle bu kavramı kabullenmekte sorun yaşıyorlardı. Görüldüğü gibi Almanca çevirisi "*Bündnis Türkischer Einwanderer*" olarak doğru çevrildi, ama kısaltması TGB olarak Türkçe sözcüklerin ilk harflerinden oluştu. Örgüt, Almanya kamu oyununda da TGB olarak benimsendi, bilindi. *Alman Sendikalar Birliği* adının kısaltması DGB gibi Türklerin sendikal birliği çağrışımları yaparak algılanıyordu. Kuruluş çalışmalarının DGB binasında yapılmasının yansıması olmuştur belki de. TGB nedir denilince, tam adının söylenmesi bilmeceye döndü. Telefona çıkan çalışanlar da Almanca konuşmalara TGB olarak çıkıyorlardı. Örgütün Türkçe ve Almanca adı dönemin konuyla ilgili düşünce yapısının çelişkileriyle örtüşüyordu.

Örgütün ilkeleri: Çoğulcu demokratik, partiler

üstü, Türkiye kökenli kişi ve kuruluşlar için açık, ırkçılık ve şiddet kullanan kişi ve kuruluşlara kapalıdır.

Hedefler/Amaçlar:

– Baş hedef yabancı ve Türk düşmanlığına karşı savaşım,

Temel hedefler:

– Almanya'da tüm yaşam alanlarında eşitlik uğraşı vermek,
– Türk kimliğinin yok olmaması için Türkçe ve Türk kültürünün çocuklara öğretilmesini sağlamak,
– Türkiye'ye yöneltilen haksız eleştirilere karşı koymak.

Örgütlenme yapısı: Tüzel kişiler ve özel kişiler üye olabilirler. Dernekler ve kuruluşlar tüzel kişiler olarak üye olurlar, özel kişiler de kişisel üye olarak belli oranlarda temsil edilirler. Bu model "Federasyon/dernek" bileşkesini oluşturarak örgütsel sürekliliğin sağlam kalmasında önemli işlev görmesi öngörülerek geliştirilmiş ve başarıyla uygulanmıştır. Bu arada küçük ama önemli bir ayrıntı da örgütün tüm gelirleri ve giderlerinin banka hesabında gerçekleştirilmesi, özellikle ödemelerin iki imzalı banka havalesi biçiminde yapılması otuz yıl sonra da önemini koruyor.

Bu temelde Almanya'nın bazı kentlerinde oluşturulan az sayıdaki örgütler bir araya gelerek daha etkin çalışmalar yapmak için üst çatı örgütü kurma girişimlerini başlattılar. Türk toplumu artık kalıcılaşıyordu, yaşanan ülke içinde geleceğini gören insanlar, buraya yönelik çalışmalar yapabilmek için en geniş kesimlerin birlikte hareket edebilecekleri örgütlenmeye başlaması gerekiyordu. Kurulan birlikler yararlı ve başarılı işler yapıyorlar, Türk insanına yeni görüş ufukları açıyorlardı. Sorunlar doğru saptanıyor, doğru yorumlanıyor, gerçekçi çözüm yöntemleri belirleniyordu. Sorunlar çok yönlü ancak politiktir, öyleyse çözümleri de çok yönlü ama politik/hukuksal alanda aranmalıydı. Politik etkin olabilmenin yolu da, en geniş kesimlerin katılacakları örgütlerin bir araya gelerek üst çatıyı oluşturarak ortak güçlü sesin çıkarılmasından geçiyordu. Türk insanının sorunları çoktu ve çözümleri, kendisinin katılmadığı süreçlerde, kendisine karşı önlemlerle gerçekleştirilmeye girişiliyor ve başarısız oluyordu. Kolayı çok denenmiş ancak başarısız olmuştu. Bu toplum var olacaksa zoru başarmalıydı, nesnelikten kurtularak özne olmalıydı. Özne olabilmek içinse öncelikle bu ülkenin eşit haklara ve sorumluluklara sahip yurttaşı olunmalıydı. Bu nedenle "Çifte Vatandaşlık" bayrağı açıldı.

Tüm bu örgütlenmeleri ve hedefleri gerçekleştirecek birikim ve insan ögesi vardı. Sorun bunları değerlendirecek kararlılığın ve özverinin ortaya konulmasındaydı. Bu da kapsayıcı bir örgütlenme, işlevsel bir üst örgüt kurularak yapılacaktı. İşte "*Almanya Türk Toplumu*" adlı konfederasyon yapılı örgüt böylece doğdu. Ad olarak Almanya'da yaygın işlek olan "*Gemeinde*" sözcüğüyle, toplumda benimsenmiş kavram seçildi. "*Toplum*" kavramının asıl karşılığı "*Gesellschaft*" sözcüğüydü. Türkçesinde ise topluluk anlamına gelen dinsel çağrışım yapan "*Cemaat*" değil daha kapsayıcı, Türk toplumunun kulağına hoş gelen çağdaş bir kavran seçildi: *Toplum*. *Almanya Türk Toplumu* ad olarak en etkin kavram özelliğine sahipti ve yarışta bir sıfır öndeydi. Bunu yirmi yıllık tarihin de kanıtlanmıştır. Kı-

saltması Almancasının ilk harflerinden TGD (*Türkische Gemeinde in Deutschland*) yapılarak örgütün gövdesiyle başı (düşüncesi) ilk kez doğru olarak bütünlenmiştir.

Bu yıl 20. Kuruluş yılını kutlayan TGD yukarıda belirtilen amaçları doğrultusunda öncelik sıralaması yapılarak çalışmalarını sürdürdü. Politik alanda etkin olması örgütlenmesini de geliştirdi. Veliler, öğretmenler, öğrenciler ve kimi diğer meslek örgütlerinin birlikler kurarak TGD çatısı altında buluşmalarını sağladıktan sonra örgütlenme çitasını daha da yükselterek önce Türkiye kökenli diğer kuruluşlarla ilişkiye girerek, konular temelinde ortak çalışmalar ve giderek tek çatı altında birleşmek üzere ortak platformlar oluşturma girişimleri oldu. Ortak çalışmalarda ciddi ilerlemeler olmakla birlikte, tek bir üst birlikte birleşme hedefi koşulların oluşmaması nedeniyle gerçekleştirilemedi ancak bu hedef gündemini hep koruyacak, daha bilinçli kuşaklar bu görevi yerine getireceklerdir.

TGD'nin diğer bir örgütlü çalışma alanı da Almanya'daki diğer ülkelerden gelen yabancıların ve göçmenlerin örgütleriyle ortak etkinliklerde bulunmak, özellikle de bir türlü yeterli çözümlemeler getirilemeyen sığınmacılar sorumluları uğraşmak, onların insanca yaşamlarının koşullarının sağlanmasına katkı vermek, onlarla çok yönlü dayanışmada bulunmak olmuştur, oluyor ve olacaktır. Güncel olarak özellikle Ortadoğu ve Suriye'den gelen insanlarla yakından ilgilenmek, onların sorunlarını kültürel yakınlık ve öz deneyimleriyle daha iyi anlayabilme olanağı nedeniyle Alman makamlarına aktarmak, birlikte çalışmalar yapmak görevleri öne çıkmaktadır. Bu alanda gösterilecek çabalar TGD'nin uyum/katılım/ırkçılık konularındaki doğru saptanmış amaçlarının yaşama geçirilmesi ve böylece Almanya'da daha da yetkinleşmesine ve etkinleşmesine ortam hazırlayacak, iklim oluşturacaktır.

Bu iddialı çıkışın önemli mali kaynaklarının da olması gerekirdi. Türk devletinden beklenemezdi, Alman Devleti'nin kaynaklarından yararlanmak, vergisini bu ülkeye veren insanların en temel haklarıydı. Federal Bütçe'den kaynak ayrılması girişimleri başarısız oldu. Projeler üreterek dolaylı kaynak sağlama olanağı öngörülüyordu. Ancak bu mayınlı bir tarla gibiydi! Bunun içinse önkoşul, katılım payının özkaynaklardan karşılanmasıydı. Federal bakanlıkların üst düzey yetkilileriyle gerçekleştirilen bir toplantıda gündeme gelen somut projede katılım payının 6 basamaklı bir rakamla seslendirilmesi ve "TGD gibi büyük bir örgütün bunu karşılayabilme olanağının" önkabul olması karşısında, Sayman'ın, kuruluş kurultayından kalan 10 bin Marklık borcun Y. K. üyelerinin kişisel özverileriyle karşılandığı özgüveni ve birçok Türk işinsanına parasal katkı çağrısı yapılmış olduğunun umutlu beklentisiyle "olabilir, bu sağlanabilir" demesi, Y. K. üyelerinin toplantıyı "eşit" koşullarda sürdürmelerine destek çıktığı anlatılır ...

Almanya'da yaşayan insanlarımızın sorunları çok yönlü ve büyük; kolayı herkes başarır, önemli olan zoru başarmaktır. Çocukluk hastalıklarını az hasarla atlatarak gençlik dönemine evrimleşen TGD, bu dönemin de içsel ve dışsal; kişisel, kurumsal ve toplumsal sorunlara olumlu çözümler getirecek istenci ve kararlılığı gösterecek birikime sahip kurumun adıdır. 20 yıllık tarih geleceğin güvencesidir. Nice yirmi yıllara TGD!

Al(æ)manya'dan Mizahî Manzaralar... (I)

İmdat ULUSOY

Almanya'da hemen hergün yaşanan güldürme sanatının araçlarından espri, fıkra, anekdot gibi mizah konusu olabilecek o kadar güzel, anlamlı, öğretici örnekler var ki, herkes bunlardan birçoğunu belki de kendileri bizzat yaşamıştır.

Kimisi sahne eserleri olarak, kabare ve komedi sanatçıları tarafından da sunuluyor. Bu alandaki zenginlik ve yaşamın adeta baharatı denebilecek bu çeşitliliği bundan sonraki sayılarda okuyabileceksiniz. Tabii ki kaynak daha çok burada, yani evimiz olan bu toplumdaki yaşamışlıklardan ortaya çıkan mizahi örnekler olacak. Bundan da yeterli miktarda var.

Türkiye'de mizah oldukça zengin bir geçmişe ve renkli de bir birikime sahip. Belki de baskıcı yönetimlere başkaldırının ilk unsurlarından biridir denebilir mizah yazın türü için. Bu konuda ta N. Hoca'dan başlayıp gelen ve büyük güldürü ustası A. Nesin'den başka daha yüzlerce örnek verilebilir.

Karadeniz'e özgü Temel fıkraları bile başlıbaşına bir mizah alanı.

Almanya'da yaşamış ve yaşamaması mümkün olan mizahi konu ve olayları N. Hoca olsa nasıl yorumlardı? Onun gözüyle nasıl görülebilir? Bugünkü yazının çerçevesi bu olacak. Bazen Hoca kendisi burada yaşadığını kendi ağzından anlatacak. Bazen ona refakat edenler onunla yaşananları kendi gözlerinden anlatacaklar.

Derler ki ...

Hoca N. birgün *uçan halı üstünde bir Avrupa turuna* çıkmış, gördüklerini ve duyduklarını kendi tarzında anlatmış... Kendisinin anlatmadıkları fıkra tadındaki kimi nükteli öykücükleri de ona eşlik edenler anlattılar.

Bize de bunları aktarmak kalıyor...

Almanya'da ilk durak tabii ki başkent Berlin.

Berlin denilince de ilk akları gelen yer, bir zamanların "*Küçük İstanbul'u*" Kreuzberg. Bir zamanlar... Çünkü Kreuzberg artık "*Türklerin işgali altında*" değil. Avrupa Birliğine üye ülkelerden başta Fransa, İtalya ve İspanya'dan olmak üzere sanatçıların, akademisyen, yazar ve entellerin yeni keşfettikleri bir yer olmuş. Sadece Avrupa Birliği üyesi ülkelerinden gelip yerleşenler değil, hemen hemen dünyanın her köşesinden gelip de burayı görür görmez bir daha geri dönmeyenler de var... Bu semtin eski

sakinleri bundan rahatsızlar, çünkü doğal olarak kiralar patlama yapınca kiracı olarak oturanların yaşamı zorlaşmış. Dünya çapında medya ve basına da konu olmuş eylemler ve protestolarla, yetkililerin ve kamuoyunun dikkatini çekme çabaları da olmuş. Ama isteklerini pek elde edememişler.

Buna rağmen eskinin sosyal ve kültürel yaşamından kalanlar görmeye değer.

Örneğin buraya gelip de halk arasındaki adıyla *cuma pazarına* uğramak olur mu ?

Kreuzerg'deki simitçi kafeden sonra N. Hoca ve yanında tercüman Recai Bey pazar yerine doğru yol alırlar. Bundan sonraki olanları Hoca anlatıyor.

"Berlin-Kreuzberg'de cuma günleri kurulan pazar adeta bizimkilerin elinde. Türkçe, sanki pazarda konuşulan resmi dil olmuş. Türkçe kurslarına katılan Almanlar bile konuşma pratiklerini ilerletmek için buraya kadar gelip hem alışveriş yapıp hem de Türkçe konuşmalarını geliştiriyorlarmış.

Bir nehrin kenarındaki bu pazar her türlü ucuz sebze, meyve ve yiyeceklerle dolu. Bağrıışmalar, karma dillerde konuşmalar. Canlı müzik yapanlar. Gözleme, piza, döner, kestane, pasta, kahve, çay vb. yiyeceklerin, içeceklerin kokusu havada uçuşuyor adeta. Hareketli, canlı, cıvı cıvı bir pazar yeri.

– Gel abla gel , ne alırsan bir Euro.

– Taze hamsi var. Her çeşit taze balık burada...

– Domatesin kasası iki Euro. Hacı Emmi, al götür...

– Gözlemeye gel : peynirli, kıymalı, patatesli, ıspanaklı ...

– Burası gerçekten Almanya mı, Recai Bey ? Yanlış bir yere falan gelmedik değil mi?

– Şöyle bir tur atalım Hocam. Daha başka neler var, neler !

Gerçekten: Ucuz kumaşlar, oyuncaklar, takılar, küçük ev eşyaları. Daha neler?

Berlinliler gözlemeye bayılıyorlarmış. Bir de kolay söylenen bir isim takmışlar: "Gözi".

Vallahi nutkum tutuldu! Şaşkınım. Bir yandan da heyecan ve gurur verici bir manzara! Yabancılik çekilmez burada...

– Evet, doğru Hocam. Ülke-mizdeki pazar kültürünü insanlarımız buraya taşımışlar. Pazar yerindeki bu manzarayı beğenmeyen yok. Herkes memnun.

Renklilik ve zenginlik işte bu olsa gerek...

– Doğru diyorsun. Herkesin birbirinden alıp-vereceği ve de öğreneceği mutlaka bazı şeyler var, gerçekten de çok ilginç. Sevdim ben burasını ...

Tıpkı yazın memleketteki gibi. Turist olarak gelen Almanlar tatil yaptıkları bizim yörelerden de bu manzaraları tanıyorlar.

İki kadın siparişlere yetişmeye çalışıyor. Birisi hamur açıyor, diğeri pişirip o nefis görünen "*gözileri*" müşterilere veriyor. Başlarında meraklı bir kalabalık. Bol bol resim çekiyorlar. "*Gözi*"nin baştan sona yapılışını kaydediyorlar. Sanki evlerine dönünce hemen yapacaklarmış gibi çok ilgililer...

Pazar yerinde Almanların Türkçe öğrenmesi çok hoşuma gitti, doğrusu. Aklıma bir fikir geldi hemen. Çok nadir olan Alman satıcılardan birisiyle de ben konuşarak bir deneme yapmak istedim.

– Recai Bey, bu kıyafetimle, şu Alman satıcıya bir sürpriz yapıp Almanca bir, 100 gram mantar isteyeyim. Bakayım benim Al-mancamı anlayacak mı ? Böylece ilk Almanca konuşmayı da yapmış olurum. Şimdi bana Almancasını söyler misin?

– (Bitte: lütfen / Hundert Gramm: yüz gram / Champignons : mantar)

– Deme yahu ! Bizim bildiğimiz mantar burada şampiyon mu oldu?

Bizdeki kültür mantarının Almancası. Yapay üretilen bir mantar cinsi yani...

– Vay be! Daha neler! Tamam, ben hazırım. Bak dinle sen şimdi: *Bit-te hun-dert gram şampiyon!* (Oh be, göbeğim çatladı bu kadarı için. Ama şampiyon kolaymış!)

Fakat ne olduysa ondan sonra oldu. Hani bizde bir söz var: Doluya koydum almadı, boşa koydum dolmadı diye... Tam bu durumu anlatıyor bu söz. Adamcağız sanki doğrucu Davut! Tam yüz gram vermek istediğinden büyükçe mantar koyuyor kağıt külâhın içine, birkaç gram ağır geliyor. Değiştiriyor biraz küçüğünü koyuyor. Bu sefer de birkaç gram az geliyor. Jest ve mimiklerden ben durumu anladım. Adam şaşkın ve çaresiz. Sağolsun Recai anında *simültane tercüman* gibi dediklerini çeviriyor bana. Ama sadece bakıyoruz...

– Tam yüz gram olmuyormuş... diye tercüme ediyor Recai.

Ben artık nerdeyse patlamak üzereyim. Bırak Allah aşkına... Hemen kendimi frenliyorum, yumuşatarak tepkimi...

– Ah, bizim memlekette olsa

...

– Ne olurdu memlekette olsa, Hocam ?

– N'olcak ! Satıcı anında kıyak geçerci ve "*Al kardeşim, bu da benden olsun*" diyerek iki tane daha içine koyup paketi de çoktan elimize vermişti bile... Bu ülke neden zengin şimdi daha iyi anladım.

Sonunda ne mi oldu ? Doksan altı gram mantara, doksan dokuz cent vererek sorunu hallettik. Şu hesaba bakın! Bizdeki "*Al bu da benden olsun*" kıyağını Recai tercüme etmiş gerçi, ama anlayıp anlamadığından o da emin değildi. Dönüşte kafede anlattım bizimkilere. "*Oho-ooo, o da ne ki, Hocam!*" diyerek başladılar daha ilginçlerini peşpeşe anlatmaya...

Hoca'ya Almanya turunda rehberlik eden çok. Bu kez yayıncı Ahmet Bey'in daveti üzerine Düsseldorf Altstadt'taki bir kafede buluşacaklar. Bu kafenin bir özelliği var. Merhum Can Yücel'in Almanya'ya gelip de Düsseldorf'a yolu düştüğünde karısı Güler Hanım'la çok severek gittikleri bir kafe. Her geldiklerinde Can Baba keyifle şarabını yudumlarken karısı da, buradaki ilk göz-ağrısı *Käsekuchen*'in keyifle tadını çıkarırmış.

Hoca'ya o gün karısı da eşlik etmektedir. Eee karısı da yanında olunca, böyle anlamlı ve hatırası olan bir yere gidilmez mi? Küçük bir çarşı turundan sonra Hoca , karısı ve yayıncı Ahmet Bey bu kafeye doğru giderler. O da ne? Hoca ve karısı birden sokakta gördükleri karışısında şaşırıp kalırlar. Almanya'ya ilk gelişleri olduğundan böyle durumlarda görgüsüz görüntüsü de vermek istemezler.

Sokakta ilkin birkaç gencin öpüşüklerini görürler. Önce "*Amaaan, ne de olsa gençler bunlar, yaparlar*" diye düşünürler. Fakat az ilderde yetişkin yaşlarda bir çiftin de ayakta sarılıp öpüştüğünü görünce bu durum daha çok karısının ilgisini çeker. Çok hoşuna da gider ve "*Aaah...*" diye bir iç çekerek Hoca'ya :

– Baaak Hoca Efendi, iyi ba-aak!

– Tövbe tövbe yahu ! Nesine bakayım ben, Hatun!

– Aslında, sen de, işte tam böyle yapmalısın, Hoca Efendi!

deyince Hoca artık dayanamaz ve adeta patlar:

– İyi de bre Hatun, ben onları hiç tanımıyorum ki!

* * *

Hoca anlatmaya devam ediyor: Sağolsunlar bizim insanlarımız, her yerde davet ediyorlar ve çok güzel ağırılıyorlar. Hamburg'da Antepli bir aileye davetliyiz. "Yemek kültürünün başkenti biziz Hocam, öyle değil mi?" diyerek bana bunu ısrarla onaylatmaya çalışıyor, evin hanımağası. Cadaloz birisine benziyor. Fakat aynı zamanda nüktedan ve çok hoş sohbet de birisi. Bu anlatacağım gerçek bir anekdot. Kulaklarımı duy-masaydım kesinlikle inanmazdım. Kona-lar döndü dolaştı, emeklilikten sonra

mezarlıkta son buldu.

– Hocam, hiç sormayın. Şimdiki çocuklara güven olmaz. Ne olur ne olmaz, deyip, bu yaz gittiğimizde mezar yerimizi bile aldık. (Ortalık birdenbire sanki buz kesti! Çıt yok! Hanımağa da biliyor bunun hoş bir konu olmadığını, ama esprili ve şakacı biri. Bunu bile anlatırken herkesi güldürüyor.)

– Aman ağzından yel alsın, Allah gecinden versin, daha gençsiniz. Bu da nerden çıktı şimdi? Nerden aldınız mezar yerini? (dedim çekinerek...)

– Antep'te. Şöyle yüksek bir tepede olan bir mezarlıkta. Efil efil esen bir yer, bir görsen...

– Aman tanrım daha neler! (Bunu çok anlatmış olacak ki, daha sonu gelmeden benim dışımda herkes gülmeye başladı... Ben şaşkınlımda, meraktayım.)

– Bu gülmelerin altında mutlaka bir hınzırlık var gibi galiba...

– Evet Hocam, onu da diyem sana. Mezar yerimizin tam karşısında ne var biliyon mu? (Gülmelerin dozu biraz daha artınca o da patlattı...)

– REAL! Tam karşımızda Hocam. Hem de yeni açıldı valla... (Nutkum tutuldu, bu kadın beni de geçmiş. Her şey beklenir...)

– Ben senden korktum valla. Korkarım, sen artık akşamları gizli gizli alış-

verişe bile gidersin, be kadın...

(Kahkahalar, gülüşmeler gırıla...)

* * *

N. Hoca'nın Almanya turundaki diğer yaşadıklarıyla ilgili nükteli öykücük ve fıkraları gelecek sayıda da okuyacaksınız. Daha kısa kısa ve daha çok. Ayrıca Hoca'nın gözüyle anlatılanların dışında, daha birçok kişinin de bizzat yaşayıp anlattıkları birçok fıkra ve anekdotlar da yer alacak.

Hoca'nın ilk öğrendiği ve hoşuna giden sözcükler. Almanya'da en çok hoşuna giden şeyler. "Ben bu Almanya'da yaşamamın sırrını çözdüm" diyerek herkese tavsiye ettiği bilgece iki altın öğüt...

Yılbaşı Kutlamalarında Taciz

Köln'de yeni yıl kutlamaları sırasında yaşanan taciz, saldırı ve hırsızlık olayları şüphelilerinin neredeyse tamamının Kuzey Afrika ve Orta Doğu kökenli göçmenler oldukları bildirildi.

Kuzey Ren Westfalya İçişleri Bakanı Ralf Jaeger, zanlılar arasında Almanya'ya yeni gelmiş olan mültecilerin de bulunduğunu söyledi.

Polisin verilerine göre, Köln'deki olaylar yılbaşı kutlamalarının geleneksel merkezlerinden Köln Katedrali'nin önündeki meydanda başladı. Katedralin ve hemen yanındaki Köln Tren İstasyonu'nun önünde toplanan ve nasıl organize oldukları hala bilinmeyen yaklaşık bin kişilik bir grubun önce yılbaşını kutlayanlara havai fişeklerle saldırdığı, ardından en az 200 kişinin oradan geçen kız ve kadınlara cinsel tacizde bulunduğu, etraflarını sarıp sözle ve elle sarkıntılık yaptıkları ve cep telefonu gibi değerli eşyalarını gasp ettikleri belirlendi.

Olaylarla ilgili olarak 19 kişi hakkında soruşturma yürütülüyor. Bu 19 kişinin 14'ü Fas ve Cezayir kökenli. Zanlılardan 10'u sığınmacı. Bu 10 kişinin dokuzu da Almanya'da Eylül 2015'ten sonra gelmiş. Kalan dokuz kişinin ise, yasadışı yollarla Almanya'da kaldıkları tahmin ediliyor.

Mültecilerin bu cinsel saldırı krizinin odağına yerleşmesinin Almanya siyaseti üzerinde ciddi etkilerinin olacağı tahmin ediliyor. Tacizciler arasında daha yeni iltica başvurusunda bulunmuş sığınmacıların bulunması da tartışmaları yoğunlaştırdı.

Saldırganların Kuzey Afrikalı veya Arap olduğu ifadeleri, yabancı düşmanlığını fırsata çevirmeye çalışan Alman aşırı sağcıları sevindirmişe benziyor. Sağcı popülistlerle birlikte olayı internette ırkçı propagandalarına malzeme yapıyorlar. Muhafazakar politikacılar, yabancı ve mülteci yasasının gerekirse tekrar gözden geçirilmesini ve mümkünse suçluların sınır dışı edilmesini talep ediyorlar.

Kriminal uzmanlar ise, cinsel taciz ile gaspı birleştirip, sosyal medya örgütlenmesiyle hazırlandığı tahmin edilen bu olaylar için 'Yeni bir suç biçimi' tanımından bahsediyor.

Taksim'deki İlkeller Almanya'da!

İldem WILSON

Yılbaşı gecesi Köln Katedralinin çevresinde yeni yıl kutlamaları yapan Almanlar hayatlarında hiç görmedikleri bir rezillikle tanıştılar: Toplu taciz. Türkiye'de çok aşına olduğumuz ve pek çoğumuzun başına gelmiş olan sokak tacizi Almanya'ya da taşındı. Yıllardır Taksim meydanında yaşanan toplu taciz rezaleti artık bir Almanya gerçeği oluyor.

İtiraf edeyim biri bana "Gel yılbaşında taksim meydanında eğlenelim" dese ilk yapacağım şey gayri ihtiyari arkamı kollamak olur. Taksim meydanındaki toplu taciz olaylarını hepimiz gayet iyi hatırlıyoruz. Hatta Taksim meydanına ve yılbaşı gecesi kalabalığına da gerek

yok. Her Türk kızı bilir ki herhangi bir yerde Türk erkeklerinin yoğun olduğu bir kalabalığa dalmak pek akıl karı değildir, çünkü erkek sayısı arttıkça ilkele rastlama ihtimali de artar. Çok aşığılayıcı belki, ama maalesef kabul etmek zorunda olduğumuz bir Türkiye gerçeği.

İşte bu rezalet bu yıl Almanya'nın dördüncü en büyük kenti Köln'de yaşandı. Yaklaşık 1.000 kişilik bir taciz çetesi Köln sokaklarında 100'ün üstünde kadına cinsel tacizde bulundu. Tacizin boyutları öyle vahşi ki, kadınların iç çamaşırları yırtıldı, iki kadın ise tecavüze uğradı.

Olayın ardından polis hiçbir tutuklama yapmazken olayın ortaya çık-

ması ise 4 gün sürdü. Alman devlet kanalı ZDF olayı haber yapmadıkları için özür dilemek zorunda kaldı. Alman basınının göçmen karşıtı ve aşırı sağcı grupların ve partilerin seslerini yükseltmemeleri için bu konuyu sessizce geçirmek istediği konuşuluyor. Alman medyasının taciz haberinin üstünü örtmesi ülkede tansiyonu yükseltmeme adına iyi niyetle yapılmış bir hata gibi lanse edilse de, Alman halkı öfkeli. Olayın ortaya çıkmasının ardından yüzlerce Alman kadın Köln Katedrali'nin bulunduğu meydan da protesto gösterisi yaptı. "Cinsiyetçiliğe Hayır, Faşizme Hayır" pankartları ile olaya tepki gösterdiler...

Almanya'da polis, Köln kentindeki geleneksel kadınlar karnavalının ilk gecesinde 22 cinsel taciz olayı yaşandığını açıkladı. Polis yetkilileri olaylarla ilgili olarak 190 kişinin gözaltına alındığını bildirdi. Şüphelilerin etnik kökeni konusunda açıklama yapılmadı, ancak polis gözaltına alınanların "toplumun her kesiminden" olduklarını söyledi. Bir kadının dün gece evine dönerken tecavüze uğradığı ve olayla ilgili olarak bir kişinin tutuklandığı da belirtildi.

Merkel'in Türk çözümü

Deutsche Welle Marcel FÜRSTENAU

Mülteci krizi artık NATO'nun da bir meselesi. Kuzey Atlantik Savunma Savunma Pakti'nin Yunanistan ve Türkiye arasındaki yapılan insan kaçakçılığına son vermesi planlanıyor. Almanya Başbakanı Angela Merkel ve Türkiye Başbakanı Ahmet Davutoğlu'nun Ankara'daki buluşmasında bu konuda görüş birliği sağlandı. NATO savunma bakanlarının da çarşamba günü Brüksel'de toplanacak olması iyi. Çünkü böylece mülteci politikasındaki bu yeni gelişmeye ilişkin daha yoğun tartışılabilir.

NATO'nun bu konuda yetkisi olup olmadığı tartışmasından bağımsız olarak sadece bunun düşünülmesi bile bir kez daha şunu kanıtıyor: Avrupa'nın ortak bir planı yok. Avrupa'dan bahsediliyorsa bu bağlamda Türkiye'nin durumunun da açıkça dillendirilmesi gerekir. Türkiye 1999 yılından beri resmi olarak Avrupa Birliği'nin üye adayı. Ancak Merkel buna rağmen Asyalı-Müslümanlığın baskın olduğu bu ülkeye 'imtiyazlı ortaklık' verilmesinden yana. Almanya uzunca bir süre bu söylemini sürdürdü.

Ancak dengeler şimdi ufaktan değişiyor.

Erdoğan bedelini biliyor

Mülteci krizi, otokrat Recep Tayyip Erdoğan'ın cumhurbaşkanlığı altındaki Türkiye'de siyasi ve mali sonuçlar yaratıyor, ki Türkiye de artan bu bedelin farkında. Türkiye'deki 2 milyondan fazla Suriyeli mülteci için geçen Kasım ayında söz verilen ve birkaç gün önce de netleştirilen 3 milyar euro onlardan biri. Bu, sefalet içinde yaşayan insanlar için acilen gerekli bir para. Ancak bu para, bölünmüş Avrupa Birliği'nin bir parça özgürlüğü için de ödeniyor. Mültecilerin böylece Avrupa Birliği'ne gelmelerinin engellenmesi amaçlanıyor.

Almanya da öyle ya da böyle yükün büyük bölümünü taşıdığı için sayı şampiyonluğu rolünü üstlendi ve hesabın büyük bölümünü ödedi. Ancak bunun Merkel tarafından umulan siyasi getisi olur mu, orası şüpheli. Avrupa Birliği sınır koruma teşkilatı *Frontex*, uzun zamandır gerekli donanımına sahip ol-

masına rağmen mültecilerin Akdeniz ve Balkanlar'dan geçen güzergahında ölümler devam ediyor. Şimdi NATO'ya yapılan yardım çağrısı ise Avrupa Birliği'nin bu sorunu tek başına çözemeyeceğinin itirafı.

Türkiye artan siyasi itibare hak etmiyor

Merkel açısından umut prensibi geçerli. Bu nedenle Türkiye'ye ayrıca Teknik Yardım (Technische Hilfswerk) örgütünü gönderecek. Amaç, Almanya'nın felaket uzmanlarının Esad rejiminin ve Rusların bombalarından kaçan Suriyelilerin yaralarını sarması. Aynı zamanda sefaletler silsilesinin komşu ülke Türkiye üzerindeki baskıyı azaltması da amaçlanıyor. Ankara'nın yakında yine destek talebinde bulunması mümkün. Ancak her mali yardım ve Merkel'le her buluşma, bu ülkenin siyasi değerini hak etmediği kadar yükseltiyor.

AB'ye aday ülke Türkiye, demokratik koşullardan ı ışık yılı kadar uzakta. Kürtlere karşı yürütülen savaş politikası

ve basın özgürlüğünün tehlikede olması bu değerlendirmeyi yapmak için yeterli. Ancak Alman siyaseti, buna rağmen farkında değilmiş gibi NATO ortadaki bu koşulları sesini yükselterek eleştirmekten kaçınıyor. Türkiye de elbette aşırı itibar görmekten elbette memnun olabilir. Nitekim daha iki hafta önce ülke arasında hükümetler arası görüşmeler yapıldı.

Türk siyasetinin yeni bir başka rolü de Merkel'in durumunu daha da karanlık hale getirmesi. Merkel, zor durumdaki ülkesinde, Türkiye'nin de olduğu gibi, kısa vadede biraz olsun kendine hareket alanını yaratmayı umuyor. Ancak uzun vadede bundan bir fayda sağlayamaz. Çünkü mülteci krizi Almanya'da daha yeni başlıyor. Daha yüz binlercesi gelecek, onların ihtiyaçlarının karşılanması ve topluma entegre edilmeleri gerekecek. Başbakan, bu insanlara karşı bir parça olsun güven etkisi yaratıyor. Ancak Türkiye ile ilişkilerinde pragmatik ve maalesef dürüst de değil.

AB'nin Yerine Getiremeyeceği Vaatleri

Ahmet INSEL

AB Türkiye Delegasyonu Başkanı Hansjörg Haber'in *Hürriyet*'te yazısı yayımlandı. "AB Türkiye'den bekçisi mi olmasını istiyor?" başlıklı yazıda, göreve başladığından beri sesi duyulmayan AB Büyükelçisi, AB-Türkiye Ortak Eylem Planı hakkında dile getirilen eleştirileri yanıtlıyor. Bunları gerçekte pek bağdaşmayan ifadeler olarak tanımlıyor.

Büyükelçi Haber, planı savunmak için, göç sosyolojisinde kullanılan "itici ve çekici faktörler" kavramına başvuruyor. İş bulmadaki yasal engellerin ve çocukların anlayabildikleri dilde eğitim alamayışının mültecileri Türkiye'den AB'ye gitmeye ittiğini iddia ediyor. İşsizliğin yüzde onu geçtiği bir ülkede yasal iş olanaklarına kavuşmak, sayısı bir buçuk milyondan fazla olan çalışma yaşındaki Suriyeli konuk/mültecinin ne kadarını Türkiye'de kalmaya ikna edebilir? Diğer yandan, başta Almanya olmak üzere, hangi AB ülkesinde mültecilerin çocukları anladıkları dilde eğitim görme olanağına sahip olacak?

Büyükelçi, çekici faktör olarak, AB'de Mültecilerin Statüsü'ne ilişkin 1951 Sözleşmesi'yle tanınan hakları gösteri-

yor. Madem öyle, neden AB'nin ilk işi, Türkiye'nin söz konusu sözleşmeye koyduğu çekinceyi kaldırmasını ısrarla talep etmek değildir, sorusu akla geliyor.

AB'nin vermeyi vaat ettiği 3 milyar yardımı eleştirmek saçmadır. AB'nin, amacına yönelik kullanılacağını denetleyerek, çok daha fazla yardım yapması beklenir. Sorun, mali yardım değil, yardım karşılığında resmen mülteci hakkı elde edemeyen kişilerin Türkiye'de tutulmasının talep edilmesidir. Savaştan kaçtıkları konusunda herhangi bir şüphe kırıntısı bile olmayan, sayısı iki buçuk milyona ulaşan bu kitlenin büyük bölümü ısrarla AB'ye gitmek istiyor. Bu konuda en önemli çekici faktör, başta Almanya olmak üzere, birkaç AB ülkesine yerleşmiş bir milyon civarında Suriyelidir. Bu kişilerin Türkiye'deki akrabaları, komşuları, tanıdıkları için onların yanına gitmek, bastırılması mümkün olmayan en önemli çekici faktördür artık.

Geçen hafta Brüksel'de AB Komisyonu ve AB parlamentosundan birçok kişiyle bu konuları konuştuk. Komisyon sorumluları, reel politika gereklerini ileri sürüp planda öngörülenlerin gerçekte-

şebilir olduğunu savundu. Parlametoda görüştüğümüz milletvekillerinin ortak kanaati ise, AB'nin yerine getirilmesi mümkün olmayan vaatlerde bulunmuş olmasıydı. Suriyeli mültecilerin önemli bölümünün, ne yapılsa yapılsın, Türkiye'de kalmayacaklarını hemen herkes kabul ediyor. Mültecileri kitleler halinde Ege Denizi'nde boğulma tehlikesini göze almaya mecbur bırakmak yerine, AB'ye belli bir düzen içinde güvenli gidiş yolları açılması gereğine ışaret ediyorlar. AB Parlamentosu Başkanı Schultz da, büyük sayıda mültecinin AB'ye ve esas olarak Almanya'ya gelmesinin kaçınılmaz olduğunu ama bu pazarlıktaki amacın bunu dört-beş yıla yaymak olduğunu belirtiyor.

AB'nin yerine getirmesi mümkün gözükmeyen en önemli vaadi, Büyükelçi Haber'in yazısında bahsetmediği, vize uygulamasının 2016 sonbaharında kaldırılması. Komisyonadaki sorumlular, "Türkiye koşulları yerine getirirse, biz evet deriz, ama üye ülkelerin nitelikli çoğunluğunun da evet demesi lazım" diyorlar. Parlametodakiler ise, Türkiye'nin bütün koşulları yerine getirme-

sinin çok zor olduğunu, nitelikli çoğunluğun sağlanmasının ise bu ortamda mümkün olmadığını iddia ediyor.

Brüksel'de ortak kanı, Ortak Eylem Planı'nın Almanya'nın planı olduğu ve telaş içinde yapıldığı. Vaat edilen paranın da büyük ölçüde Almanya'nın cebinden çıkması bekleniyor. Alelacele yapılan, yerine getirilmesi pek mümkün olmayan vaatlerin, belki günü kurtaracağı, ama Türkiye'de çok daha büyük bir AB tepkisi yaratacağı endişesi, özellikle parlamento üyeleri arasında dile getiriliyor. Bu pazarlığın AB'nin Türkiye'deki son derece vahim hak ihlalleri karşısında sesini kısımaya mecbur edeceğini, şimdiden bunun yaşandığını belirtiyorlar.

Aslında sorunun esas kaynağı, Türkiye'nin AB nezdinde gerçek konumunun ne olduğunda yatıyor. Eğer Türkiye, resmen üyelik müzakereleri yürüten ama fiilen AB'nin iyi komşuluk politikaları kapsamında ele alınan bir ülke ise, o zaman AB'nin tavrı gerçek ayakları üstüne oturuyor. Gerçekle bağdaşan ifadelerle konuşmakta gerçekten yarar var.

İki Naylon Torba (Poşet)

Nebahat S. ERCAN

“Gelişmelere ayak uydurmak, çağa ayak uydurmak” gibi değerlendirmeleri hep duyarız. Zaman zaman çevredekilerin yaşam biçimleri de yukarıdaki değerler süzgecinden geçirilerek söz konusu yapılır.

Yaşam biçimi içinde yetişilen aileye, topluma ve de çevreye göre şekillenir. Her ailenin, her toplumun ve ülkenin kendilerine göre yeme, içme, giyinme, gezme ve de zevk aldığı uğraşlar farklıdır. Başkasına zarar vermediği sürece herkesin istediği gibi hareket etmesi, birbirine saygılı olması insanoğlunun görevi olsa gerek. Ama ... değerlendirmeler yapılırken günün getirdiklerine göre “Geri Kalmış Ülkeler” ya da, “Az Gelişen Ülkeler” veya “Gelişmiş Ülkeler” diye sınıflandırılır. Neye göre bu değerlendirmeler yapılır!? Doğaldır ki yaşam kalitelerine göre, çağın sunduğu olanaklardan yararlanmalara göre olsa gerek.

Geriye dönüp bakılacak olursa yaya gidilen yerlere binek hayvanları, sonra kağnılar ve atlı arabalar, daha sonra motorlu arabalar, trenler; deniz yolları kullanılır oldu. Kayıklar, yelkenliler derken inanılamayacak büyüklükteki gemiler; sonra hava trafiği geliştirildi ve uçaklar, helikopterler ve dahası uzaya yolculuklar yapılır oldu.

Ulaşım sürelerinin kısalmasıyla, haberleşmenin akıllılaşmasıyla “Dünya küçüldü” deniyor ya giyim-kuşam, hatta yiyecek-içecekler de küreselleşmedi mi!? Bu gidişatın doğruluğu-yanlışlığı tartışılabilir ama bir şey çok önemli olsa gerek, eşyaların kullanıldığı yer ve zaman.

Bir yolcunun,

– Ata binerken kullandığı heybeyi arabaya binerken kullanması normal karşılanabilir mi!? – Uçağa binerken çuvala veya plastik torbalarla yiyecek ve yiyecek taşıması vb. uygun olabilir mi!? – Uçak personeli tarafından tekerlekli sandalye ile taşınan hasta eşinin yanı başında iki elinde plastik torbalarla uçağa binen yolcuların uzun yıllardır gelişmiş bir ülkede yaşadıklarına insan inanabilir mi!? – Elli-altmış yıl önce özellikle Anadolu’nun kırsal kesimlerinde halkın kullandığı deriden veya kıldan yapılan sırt çantası “Dağarcık”dan esinlenerek yapılan çantalar veya el çantaları çok pahalı bir şey de değil onu taşıyamazlar mı!? – Topuklara kadar uzun elbiselerin üzerine dizlere kadar inen paltolar bir birleriyle aynı uzunlukta giyilemez mi!? – Artık bu uygun olmayan görüntülerden vazgeçme zamanı daha hala gelmedi mi!? – Kalabalık bir ortamda ayağa kalkamayacak durumdaki adamın eşine “Bana bağırarak konuşma Karı” diye kendisinin de çevresindekilerin duyacağı şekilde sesli ikazını anlamak mümkün mü!? Yetişkinlerin sergilediği olumsuzlukları örnek alan gençlerde aynı davranışları sergiliyorlar.

Ulaşım araçlarında ve sokaklarda saldırgan davranışları, küfürlü ve çevreyi rahatsız edecek şekilde sesli konuşmaları da küçümsenecek boyutta görünmüyor.

Hamburg’da yolcu taşıyan değişik ülkelerden gelen “Taxi”ciler var. Bunlar bile 50-60 yıldır Hamburg’da yaşamakta olan Türkiye insanının inanılmaz yüklerinin görünümüne inanamadıklarını fırsat bulduklarında söylemeden daha doğrusu yakınmadan edemiyorlar ama getirilenlerden beklentilerini de gizlemeyenlerle karşılaşılıyor. “Siz vatandan bir şeyler getirmediğiniz mi? Gelenler getirdikleri çok güzel yiyecekleri bize de veriyorlar.” diyerek beklentilerini, alıştırdıklarını ifade ediyorlar. İnsanların vatanlarından taşıdıkları yiyeceklerle alıştıran davranışları görüntülenen “aşağılık kompleksi”den mi kaynaklanmaktadır acaba!?

Üzerinde durulabilecek yukarıdaki benzer örnekler çoğaltılabilir ama artık günümüzde bu görüntüleri gidermenin yolları üzerinde durulması gerekmez mi!? – Bunu da yapacak iyi yetişmekte olan gençlerden başka kimse olamaz sanırım. Kapalılık, açıklık değil sorun, sorun insanların sergiledikleri olumsuz imaj olsa gerek.

Çoğu gençler bu olumsuz görüntüleri sergilemiyorlar ama Ninelerine, Dedelerine veya Ailelerine de uyarıda bulunamazlar mı!? Bazan küçükler büyüklerden, bazan da büyükler küçüklerden çok şeyler öğrenirler. Bırakın çevreden, kendi çocuklarından öğrenmeyi; torunlardan bile çok güzel şeyler öğrenilebilir; yeterli öğretmeye, öğrenmeye açık olunsun.

Özellikle Anadolu insanının yolculuklarda ve de sokaklarda sergiledikleri manzaralar gençlerin olumlu önyak olmasıyla, eleştirileriyle çok olumluya dönüştürülebileceğine inanıyorum.

Bizi Taniyan Var mı?

Nebahat S. ERCAN

2016 ya girerken tüm insanlara sağlık, mutluluk huzur ve BARIŞ içinde bir yaşam diliyorum.

Dünya’da yaşayan insanların yarısını oluşturan kadınlar ülkelere, dinlerine ve kültürlerine göre yaşamlarını farklı bir şekilde sürdürüyorlar. Kimi yerlerde az bir kesim de olsa huzur içinde yaşarken, kadınların çok büyük bir bölümü zor koşullarda yaşam mücadelesi verdiği biliniyor.

Avrupa’da, Asya’da, Afrika’da ve diğer kıtalardaki kadınların yaşam koşulları üzerinde durulması gerekir ama ben bu yazımda Avrupa’da yaşayan bir kısım Türk kadınlarının durumu üzerinde durmak ve çığlıklarını okuyucularıyla paylaşmak istiyorum.

Almanyalı, Avrupalı da diyebiliriz; Türk kadınlarının durumu nedir?

Avrupa’da yaşayan Türk kadınlarının imajı nasıldır?

Sokakta dolaşırken ilk karşılaşıldığında Türkiye kökenli olduğu nasıl anlaşılır?

– Bizler ne sadece islam, ne sadece Türk ve ne de sadece Alman kültürünün kalıplarının içinde yaşamayan, tüm kültürleri içinde barındıran, kadınların insanca ve çağdaş ölçüler içinde yaşamasını benimsemiş, içinde bulunduğu topluma uyumlu olan kadınlar, diye çığlık atarcasına söze başlıyorlar.

– Dinci kadınlar değil, inanancını çağdaşça yerine getiren, içinde yaşadığı ülkenin dilini bilen ama kendi ana diline de sahip çıkan, farklı kültürleri tanımayı arzulayan ve aynı zamanda da kendi kültürüyle yabancılaşmayan kadınlar.

– Başkalarının yaşam biçimine saygı gösteren ama kendi yaşam biçimimize de saygı gösterilmesi gerektiğinin bilincinde olan kadınlar.

– “Avrupalı Türk Kadınları” olarak ailesine sahip çıkan, çocuklarını iyi yetiştirme çabası içerisinde olan, erkek baskısına boyun eğmeyen ama eşine saygı duyan aynı zamanda kendisine de saygı gösterilmesini isteyen, eşinin arkasında değil eşiyi kolkola yürüyen kadınlar.

– Alman veya Avrupa basınlarında ve yayınlarında Türk kadını olarak gösterilmeyen, yer verilmeyen, görüşleri alınmayan Türkiye kökenli Almanyalı kadınlar olarak tanınmak istiyoruz.

– Biz “Gökten zembille inmedik”. Biz Atatürk Türkiye’sinin, Türkiye’nin evrensel uygarlıkla bütünleşen eğitim ve kültürüyle yetişmiş kadınlar.

Türk kadınları gündeme geldiğinde neden biz yok sayılıyor, gözönünde bulundurulmuyoruz!? Avrupalıların, Almanların giyim, yaşam tarzına uymayanlar mı sadece “Türk kadını” oluyor!

Sokağa çıktığımızda neden bize İtalyan mısın, Yunanlı mısın, İspanyol mısın, İranlı mısın, hatta Güney Amerikalı mısın (?) gibi sorular soruluyor da, en fazla göçmen nüfusu olanlara Türk müsün (?) diye sorulmuyor!?

Alman toplumuna, bizi görmeyen veya görmek istemeyen, imajımızla tanımak ya da tanıtmak istemeyen kurumlara, yetkililere çağrıda bulunuyoruz; BİZ DE BURADA YAŞAYAN TÜRKİYE KÖKENLİ ALMANYALI TÜRK KADINLARİYİZ.

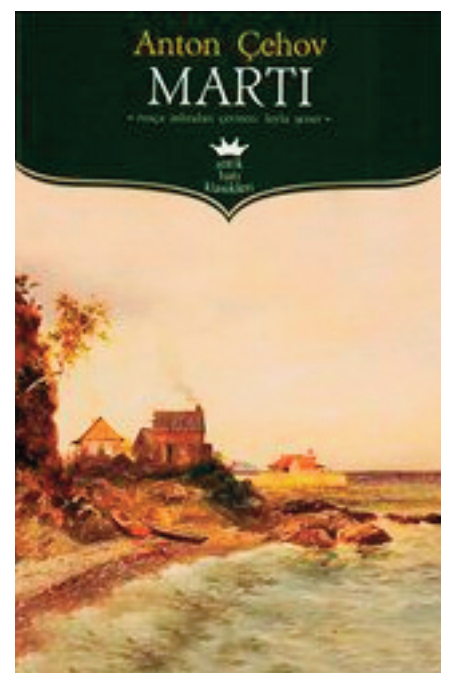
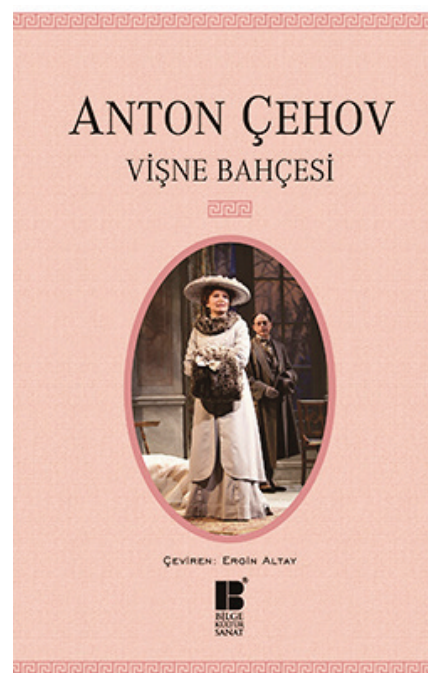
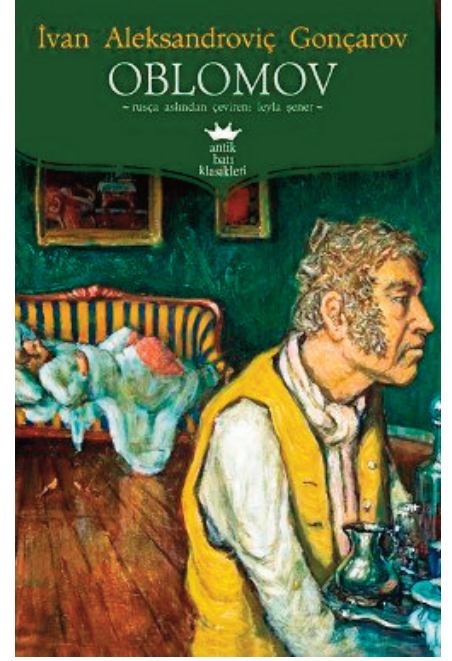
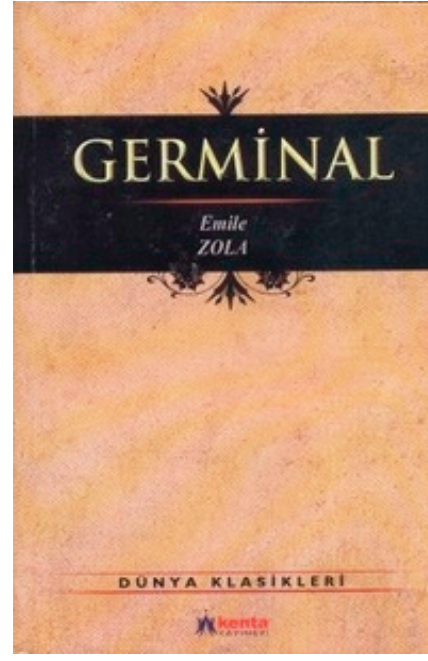
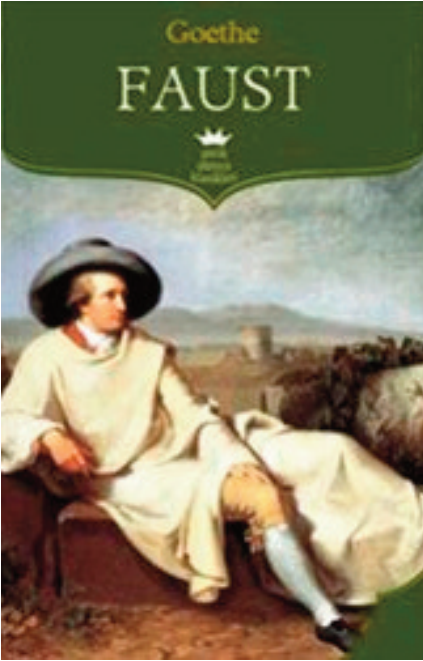
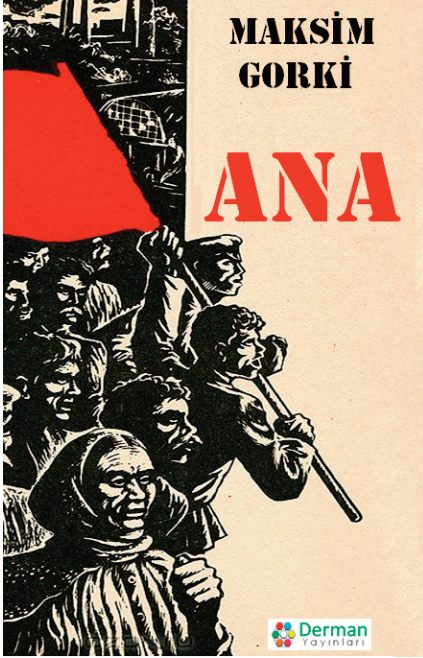
Türkiye kökenli çok iyi yetişmiş, eğitim almış ve kariyer yapmış; öğretmenleri, işyerlerinin merdivenlerini başarıyla çıkmış yöneticileri, politikacıları görebilirsiniz, yeter ki görmek, tanımak ve de tanıtmak istensin.

Türk kadını; sadece sizin basında gösterdiğiniz, kendi ölçülerinizin dışında giyim-kuşam içindeki gördükleriniz veya gösterdikleriniz değil; bizleri de Türkiyeli olarak tanımanızı ve tanıtmamanızı istiyoruz.

TÜRKİYE KÖKENLİ ALMANYALI ÇAĞDAŞ TÜRK KADINLARI OLARAK KENDİMİZLE DE GURUR DUYUYORUZ ve TANITILMAK İSTİYORUZ.

Dünya Klasikleri

Sığınmacı Tekneleri Batırılacak mı?

Milyonları bulan sığınmacı dalgası Almanya'da gündemin ilk sırasından düşmüyor.

Sığınmacı sorunu, politikada AfD'nin %12'ler düzeyinde desteğe sahip olduğunu gösterirken, Pegida türü ırkçı hareketler de AfD'nin arkasında yer almaktadır.

Bugünlerin en popüler tartışma konusu ise, sığınmacı dalgasının durdurulması için NATO'nun Ege'de göreve çağırılması oldu.

Almanya Savunma Bakanı Ursula von der Leyen, sığınmacı krizi ile ilgili olarak ülkesinin Ege'de başlatılacak bir NATO misyonuna kendi askeri gücüyle katılabileceği mesajını verdi. Brüksel'deki NATO Savunma Bakanları toplantısında konuşan von der Leyen, "hedefin, insan kaçakçılarının sürdürdüğü alçakça işin daha güçlü bir deniz gözlem gücüyle zorlaştırılması ya da imkansız hale getirilmesi" olduğunu söyledi.

Almanya Başbakanı Angela Merkel'in Ankara'daki temaslarının ardından iki ülke NATO'nun Ege'de insan kaçakçılarına karşı mücadeleye dahil edilmesi görüşünü dile getirmişti. Merkel, bu tür bir NATO misyonunun Avrupa sınır güvenliği dairesi Frontex ve Türk sahil güvenliğinin gözlem çalışmalarına ne şekilde destek olabileceğinin gözden geçirilmesi gerektiğini belirtmişti.

Mülteci krizinde NATO önerisine ret

Almanya Dışişleri Bakanı Frank-Walter Steinmeier, mülteci krizinde NATO'ya görev verilmesine karşı çıktı.

Almanya Dışişleri Bakanı Frank-Walter Steinmeier, mülteci krizi ile mücadele kapsamında NATO'nun devreye sokulmasının doğru olmayacağını söyledi. Steinmeier Almanya Yazı İşleri Şebekesi yayın organlarına verdiği demeçte, Kuzey Atlantik İttifakı'nın mülteci akınının yönlendirilmesinde rol üstlenmesinin mümkün olmadığını ve NATO'nun keşif çalışmalarına katkıda bulunarak, örneğin insan kaçakçılığıyla etkili mücadeleye yardımcı olabileceğini belirtti.

Merkel'e tepki

Alman Sosyal Demokrat Partisi (SPD) meclis grup başkan vekili Rolf Mützenich, Başbakan Angela Merkel'in mülteci kriziyle başa çıkabilmek için NATO'dan yardım alınabileceği şeklindeki önerisinin hayret uyandırdığını ve Merkel'in bu öneriyi ilk kez Ankara'daki temasları sırasında dile getirdiğini söyledi.

Mützenich, 'Berliner Zeitung' gazetesine yaptığı açıklamada, kıyıların daha iyi korunup insan kaçakçıları'nın yakalanmasında NATO'nun ilk tercih olmaması gerektiğini ve AB'nin bu görevi yerine getirebilecek sınır koruma teşkilatı FRONTEX gibi birimlerinin bulunduğunu ifade etti. Sosyal Demokrat politikacı federal hükümetten yeni planların ayrıntıları hakkında meclise bilgi vermesini beklediklerini sözlerine ekledi.

NATO toplantısının gündemi

NATO Savunma Bakanları'nın Brüksel'de yapacakları yılın ilk toplantısında Suriye krizi ele alınacak. Bakanlar buluşmasının gündeminde Türkiye'nin, kıyıların denetlenmesinde NATO'dan yararlanılması şeklindeki önerisi de yer alıyor.

Der Spiegel'in verdiği adla, "Nefret Vaizi", Almanya için Alternatif (AfD) Partisi Başkanı Frauke Petry, kayıtsız sığınmacıların Avusturya üzerinden Almanya'ya gelişlerinin engellenmesi gerektiğini belirtti.

Frauke Petry'nin, 'Mannheimer Morgen' gazetesine verdiği röportajda konuyla ilgili şu ifadeleri yer aldı: "Hiçbir polis bir sığınmacıyı vurmak istemez. Polis, sınırın kanunsuz olarak geçilmesini engellemek zorunda, **gerekirse silahını kullanmalı**, bu yasaldır. Bunu tabi ben de istemem."

Röportajda Frauke Petry'nin, 'polisin silah kullanma' aşamasına gelmemesi için Avusturya ile anlaşma ve AB sınırlarında kontroller yoluyla sığınmacı akışının frenlenmesi, Avusturya sınırında yeterince polis görevlendirilmesi ve sığınmacıları geri çevirmekten çekinilmemesi önerileri de yer aldı.

21.

Filmfestival
Türkei Deutschland

4. - 13. März 2016
Nürnberg